ANUL VII.—No. 45. 10 BANI IN TOATA TARA Luni, 8 Noembrie, 1899.

Universul Literar

O luptă lângă Ladysmith.—(Vezi explicația).

CALENDAR PE 1899

Ortodox

Duminecă 7 Noembrie.—33 Muc. din Militina.

Catolic

Duminecă 19 Noembrie.—Elisabeta.

Rĕs. soarelui 7.03. Ap. soarelui 4.28

SĔPTĔMÂNA

Şi care va să zică era gata-gata să ne ducem pe copcă. Astronomul Falb ne cântase de mult «Veşnica pomenire» a pământului pe ziua de 1 Noembrie.

Noroc însă,—saŭ nenoroc,—că profetul vienez a ieşit mincinos, şi iată-ne iar pe pământ, cu aceleaşi bucurii şi necazuri, cu aceleaşi fericiri şi suferinţi ca şi mai nainte de «falşa» peire a lumei.

Totuşi, să vede însă, că a fost ceva la mijloc cu cometa asta, pentru că vremea s'a schimbat dintr'o dată şi iarna a început să ne bată la uşe.

Mai în toate părţile muntoase ale ţĕrei a nins d'a binele şi aci în Capitală e un frig de nu ştii cum să înemereşti paltonul, dacă'l... ai, bun înţeles.

Ca politică avem ca noutate, în săptĕmâna aceasta, împăcarea d-lui Sturdza cu d-nu Aurelian.

In urma acestei împăcări, s'a convocat pentru Luni 8 Noembrie comitetul central al partidului liberal în localul clubului, spre a se complecta comitetul central şi comitetul executiv.

O veste tristă de înregistrat e moartea generalului Berendei, fost ministru de rĕzboi în cabinetul d-lui Sturdza. Inmormîntarea i s'a făcut Mercuri cu toate onorurile cuvenite rangului sĕu.

De la curtea regală:

Se anunţă din Sinaia că A. S. R. prinţul Carol e pe deplin însănĕtoşit

M. S. Regina, însoţită de d-nele Mavrogheni şi Bengescu, va pleca peste câte va zile la San Remo, unde va petrece iarna.

Mercuri s'a serbat la Sinaia a 30-a aniversare a căsătoriei suveranilor noştri.

Cu această ocazie, regele şi regina aŭ primit felicitări din toate părţile ţĕrei.

Din Bucovina:

Se telegrafiază din Cernăuţi că s'a deschis o anchetă disciplinară în contra a trei sute de preoţi români, cari aŭ participat la adunarea de protestare în contra baronului de Bourguignon, guvernatorul Bucovinei.

Şi tot din acelaşi oraş să depeşează că 60 de epitropi ai bisericilor româneşti aŭ ţinut o adunare în care protestează în contra baronului de Bourguignon, guvernatorul Bucovinei, lui Arcadie Ciupercovici, mitropolitul Bucovinei, şi în contra anchetei disciplinare făcută celor 300 de preoţi români.

Adunarea a telegrafiat clubului românesc din Viena, rugându'l de a interpela pe ministru de interne.

Cu ciuma nu se mai sfîrşeşte, a ajuns ca şi cu afacerea Dreyfus care e pe cale să se înceapă iar.

O telegramă din Paris anunţă că la Philippeville şi Bougie în Algeria s'aŭ ivit numeroase cazuri de ciumă şi mai multe decese printre civili şi militari.

De asemenea în Trieste şi Oporto.

Tot din Paris se vesteşte că procesul complotului monarchist are să ţie vre o două-trei luni.

Cu privire la întreruperea relaţiunilor dintre Franţa şi China se anunţă că chinezii aŭ asasinat 2 ofiţeri din garnizona de pe teritorul cedat Franţei.

Ministrul francez la Peking a cerut reparaţiuni.

Din Shangai să anunţă că se confirmă ştirea că relaţiunile dintre Rusia şi Japonia sunt foarte grav încordate şi că e iminent un conflict.

Din Transvaal se telegrafiază că oraşul Ladysmith e tot împresurat de Boeri şi că englezii, sub comanda lui sir Buller, înaintează ca să-l despresoare.

O telegramă sosită din Sofia spune că prinţul Ferdinand a renunţat pentru anul viitor la jumĕtatea listei civile.

Şi'o ultimă veste ca să încheem cronica de faţă:

Din Londra se telegrafiază că acolo se anunţă alianţa dintre Anglia, America de Nord şi China, spre a se împedica împărţirea Chinei.

Nicodem

POVEŞTI DE DUMINECĂ

Binefacerile Ştiinţei

I

— Orî-carî ar fi evenimentele vieţei, d-lor, Ştiinţa face pe om superior la toate. Il arată lumina. Luminează întunericul din calea sa. Il apĕră de pasiuni. Ştiinţa, d-lor, e adevĕrul.

In acești termeni ditirambici d-nu Cornu, profesor de fizică experimentală, vestit prin lucrările şi descoperirile sale în materie de electricitate, aspirant la academie, a deschis în anul acela cursul public pe care'l ţinea la facultate.

Ei rezumaŭ cu fidelitate gândul acestui adept stăruitor al Ştiinţei, căreea îi dase toată viaţa sa. Tinĕr, n'o iubise de cât pe dînsa. Acum când se apropia de cinci-zeci de ani, port care trebue să puie fiinţa omenească la adăpostul furtunilor pasionale, el avea dreptul să se mândrească c'o fidelitate care nu se desminţise nici odată. Ştiinţa, ştiinţa era pentru el totul pe lumea aceasta.

Pĕtruns mai mult ca tot-d'a una de aceste principii, d-nu Cornu se duse la nişte prieteni la cari era poftit la masă şi unde se găsi alături de frumoasa d-nă Leandru. Ştiinţa se duse pe copcă! Savantul se întoarse acasă amorezat nebun de vecina sa.

D-na Leandru, văduvă de patru ani, îi apăruse ca o descoperire subită şi scânteetoare a femeei. Intocmai ca acele fructe coapte de toamnă cari par că aŭ concentrat în ele toate razele soarelui de vară, ale căruî mângâieri le a primit, d-na Leandru strălucea de frumuseţea celei de a doua tinereţi. Avea de ce să fie orbit, şi d-nu Cornu fu.

Află în seara aceea un fenomen pe care toate cercetările sale ştiinţifice nu i-l descoperise până atunci şi anume extraordinara putere electrică pe care poate s'o posedă o femee de trei-zeci şi cinci de ani, cu ochi strălucitori şi adînci, cu pĕrul bogat, cu buzele roşii deschizîndu se pe două rînduri de mărgăritare, cu talia demnă de zeiţele din mitologie.

Scînteea ţîşni la primul contact.

De la al douilea fel adus la masă, eminentul profesor ar fi putut adăoga la tratatul sĕu: *Despre forţa oragiilor,* un capitol intitulat: «Efectele fulgerului asupra inimei unui învĕţat».

La desert nu mai era stăpân pe dînsul.

Chiar mintea lui fu atinsă. El, care vorbia cu atâta înlesnire, şi cu multă plăcere, nu găsi nimic de spus la nimeni, nici măcar d-nei Leandru, mai cu seamă ei. Gângăvi şi atâta totul.

Doui străini, cari veniseră într'adins ca să'i facă cunoştinţa, se uitară la el încremeniţi şi duseră în ţara lor cea mai proastă părere despre acest reprezentant al ştiinţei.

II

Curentul electric, care lovise subit pe d-nu Cornu, nu se urcase până la d-na Leandru.

E adevĕrat că d-nu Cornu strălucia cu mult mai mult prin calităţile sale morale şi intelectuale de cât prin calităţile fizice, şi că, la rîndu'i, frumoasa văduvă ascundea sub splendoarea farmecelor, un imens amor propriu, o perfectă nesimţire şi un cult profund şi esclusiv pentru ea însăşi.

Conchista d-lui Cornu o bucura totuşi nespus de mult, pentru că nimic nu e mai plăcut unei femei cochete de cât ca să vază pe un om serios ipnotizat subit de frumuseţea ei şi să constate că ea poate, prin singura ei prezenţă, să transforme pe un eminent învĕţat într'o vită încălţată.

De aceea, pe când cupeul o ducea acasă, vîrîtă în blănurile ei, zîmbia în umbră gândindu-se că lista, deja prea bogată a adoratorilor ei, avea să crească cu un nume mai mult, şi cu un nume însemnat

Şi'aşa a şi fost. Chiar a doua zi, d-nu Cornu se prezintă la dînsa după cum ea îl poftise cu graţiozitate. Fu primit admirabil. Se întoarse şi a doua zi, şi, în timp de două săptĕmâni, înebunit definitiv, oferi frumoasei văduve numele, averea destul de mare şi gloria sa trecută, prezintă şi viitoare.

Biata Ştiinţă! izvor de adevĕr! lumina oamenilor! cum ai fost părăsită! Sub pretext de oboseală, d-nu Cornu lăsă să-i se suplinească cursul la facultate. In zadar editorul îi ceru cele din urmă pagini ale Tratatului sĕu, aşteptat cu atâta nerăbdare de lumea savantă, «despre studiul comparativ al curentelor de aer în văile Alpilor şi ale Carpaţilor»; instrumentele de experienţă se acoperiră de praf. Un loc deveni vacant la Academie fără ca profesorul să facă un pas ca să'l capete şi chiar, când un confrate îl întrebă de candidatura sa, el rĕspunse, absorbit într'un singur gând:

— Iţi mulţumesc... Avea eri puţină migrenă... Crez că astă seară o să fie bine, pentru că trebue s'o însoţesc la teatrul de Varietăţi.

La Varietăţi! Ajunse aci! Acest om grav îşi găsia fericirea făcênd parte din statul major care urma pe d-na Leandru prin teatrele în cari se petrece, disputând rivalilor sĕi privilegiul de a duce lornieta saŭ cornetul cu bomboane al stăpânitoarei comune.

Se îmbrăca acum la croitorii cei mai vestiţi, el care odinioară era cunoscut prin croiala preistorică a redingotei lui.

Unul din foştii sĕi elevi afirma, în mijlocul neîncrederei generale, că'l întâlnise într'un pardesiŭ galben, şi,—de astă dată nu mai fu nici o eroare, — o sută de persoane îl vĕzură la operă cu o camelie la cheotoarea hainei.

Oh femei!... Mare vĕ e puterea!..

III

La propunerea de căsătorie a d-lui Cornu, d-na Leandru nu rĕspundea nici da, nici nu. Acesta era sistemul sĕu. La unii ca şi la cei-l'alţi, ea făgăduia fără să făgăduiască, şi, evitând să se angajeze oare-cum, lăsa să se spere totul.

— Poate... mai târziŭ... o să vedem... Am atâta stimă pentru d-ta!... Dacă vre-o dată mĕ voiŭ hotărî să mĕ mărit a doua oară... In sfîrşit, o să vedem...

Până atunci, nu căuta nici de cum să se hotărască şi găsia lucru cel mai plăcut din lume ca să aibă mai bine mai mulţi sclavi de cât să'şi dea un singur stăpân.

Aşa făcuse cu bogatul bancher Cufăr, pe care operaţiunile lui strălucite financiare îl făcuseră celebru, şi cu contele Kraninski de Kracowa, nobil magnat unguresc. Amêndoui, ca şi d-nu Cornu, îi ceruseră mâna. Şi lor ca şi lui, le dase aceleaşi speranţe, cu ferma intenţiune să nu le ţie pe nici una.

Aceste trei persoane străluciaŭ în mijlocul mulţimei de suspinători fără importanţă, care forma în jurul d-nei Leandru o numeroasă curte de amor.

Numai ei se bucuraŭ de oare-cari privilegii pe cari idolul lor comun le împărţia cu atâta egalitate, în cât nici unul dintr'înşii nu se putea lăuda că primise în public un semn oare care de simpatie care să nu fi fost împărţit în trei părţi egale.

Şi cu toate astea, — lucru ciudat! — fie-care din cei trei rivali, tot aruncându'şi unul altuia priviri fulgerătoare, părea sigur de triumful sĕu propriu.

Acest fenomen izbi în cele din urmă pe d-nu Cornu, mai obişnuit de cât cei-l-alţi să studieze fenomenele.

De ce magnatul îşi rĕsucia mustaţa cu un aer victorios, şi de ce bancherul avea zîmbetele unui om sigur de succesul sĕu, atunci când văduva, cu două zile mai nainte îl asigurase, între patru ochi, că dacă se va mărita vreodată, atunci o să devie d-na Cornu?

Era aci o anomalie care preocupa pe savantul obişnuit să caute pricina lucrurilor.

In afară de adunările colective în cari ea găsia pe cei trei adoratori, d-na Leandru bine-voia să acorde fie-căruia din ei, odată pe săptĕmână, câte o audienţă particulară, de o durată egală,— o oră şi nici o clipă mai mult.

Ce se vorbia în aceste convorbiri misterioase? D-na Leandru se silia ca să consoleze pe învinşi? Nu putea să fie de cât asta, de oare-ce, lui, îi repeta în tot d'a-una aceleaşi făgăduieli pozitive... saŭ ceva cam aşa. Dar atunci, de ce aceşti biruiţi, aveaŭ nişte mutre aşa de triumfătoare? In zadar d-nu Cornu îşi trudia mintea ca să înţeleagă.

Şi tot ştiinţa, care fără să-i păstreze ciudă de ingratitudinea sa, îi veni într'ajutor, ştiinţa,—o spusese bine dînsul,—care luminează toate întunecimele.

IV

D-nu Cornu fu vĕzut atunci reluându'şi lucrările câte-va zile şi avênd conferinţe dese cu mecanicul pe care îl însărcina cu construcţiunea aparatelor sale perfecţionate.

Se apropiaŭ de anul noŭ. In ajun seara, bancherul trimise munţi de flori cari umplură saloanele d-nei Leandru. Magnatul se prezintă cu o colecţiune de bijuterii ungureşti foarte originale. Cât despre d-nu Cornu sosi cu o cutie modestă de unde scoase un instrument disgraţios, cu un cornet de alamă mare. Când aparatul fu aşezat pe masă, zise cu voce tare:

— D-na Leandru e cea mai fermecătoare femee din Capitală.

Apoi, atinse un rezort, şi îndată din corent ieşi sunetul vocii sale, puţin cam pe nas, dar foarte asemănătoare, care repetă:

— D-na Leandru e cea mai fermecătoare femee din Capitală.

Rĕmaseră în extaz.

Puse fonograful să rĕpete de douĕzeci de ori fraza elogioasă, şi fiind că un compliment place încă şi mai mult femeilor de cât o bijuterie, d nu Cornu avu toate onorurile seratei, spre cea mai mare nemulţumire a bancherului şi a magnatului.

Şi, timp de cinci-spre-zece zile, instrumentul făcu furori, profesorul aducênd mereŭ rulouri noui înregistrătoare de voce.

Dar, după acest timp, exerciţiul începu să pară puţin cam monoton.

La sfîrşitul lui Ianuarie, puseră fonograful într'un colţ; succesul sĕu se sfîrşise.

Momentul acesta îl aştepta învĕţatul devenit viclean din gelozie.

V

In calitatea sa de familiar al casei, se introduse în salon în clipa în care ştia că n'o să găsiască pe d-na Leandru, cu puţine clipe înainte de vizita bancherului, şi aşează în fonograf un ruloŭ cu totul noŭ.

Procedă tot aşa cu puţin înainte de sosirea magnatului.

Şi, în sfîrşit, operă o a treea schimbare în ziua proprieĕ sale audienţe.

După care, se închise în laboratoriul sĕu, înarmat cu cele trei rulouri.

Puse pe al treilea într'un aparat exact la fel cu acela dat d-nei Leandru şi avu fericirea să auză pentru a doua oară frasa pe care o culesese din gura ei suavă:

— Dragă prietene, ştii bine că eşti singurul pentru care am stimă şi afecţiune sinceră. Nu poţi să presupui că o să mĕ mărit cu acest conte strein, prost şi mojic, saŭ cu bancherul acela vanitos care crede c'o să ajungă stăpânul inimei mele prin puterea banilor sĕi. Speră! dacă mĕ hotărăsc să mĕ mărit, ceea ce o să se întîmple în curênd, o s'o fac ca să iaŭ numele pe care 'l ai ilustrat deja în ştiinţă şi pe care voi fi mândră ca să'l port.

Pentru ca să se convingă de triumful sĕu, d-nu Cornu făcu să i se repete de şapte-spre-zece ori această frasă îmbătătoare.

Apoi, cu un zîmbet biruitor, aşează în instrument ruloul Nr. 2, acela al bancherului.

Indată auzi:

— Dragă prietene, ştii bine că eşti singurul pentru care am stimă şi afecţlune sinceră. Nu poţi să presupui că o să consimt vre o dată să mĕ mărit cu acest conte strein, prost şi mojic, saŭ cu învĕţatul ĕla găgăuţă care mĕ plictiseşte cu teoriile lui ştiinţifice şi care nu ştie nici măcar cum să se poarte într'un salon. Speră! Dacă mĕ hotărăsc să mĕ mărit, ceea ce o să se întîmple în curênd, o s'o fac ca să iaŭ numele pe care 'l ai ilustrat în finanţe şi pe care voi fi mândră ca să îl port.

Fruntea d lui Cornu se acoperi de sudoare; picioarele i se muiară. D'abia avu putere să puie ruloul magnatului în fonograf şi auzi.

— Dragă prietene, ştii bine că eşti singurul pentru care am stimă şi afecţiune sinceră. Nu poţi să presupui că o să consimt vre-o dată ca să mĕ mărit cu învĕţatul ĕla găgăuţă care mĕ plictiseşte cu teoriile lui ştiinţifice şi care nu ştie nici măcar cum să se poarte într'un salon saŭ cu bancherul acela vanitos care crede c'o să ajungă stăpânul inimei mele prin puterea banilor sĕi. Speră! Dacă mĕ hotărăsc să mĕ mărit, ceea ce o să se întîmple în curênd, o s'o fac ca să iaŭ numele pe care 'l ai ilustrat în aristocraţia ungurească şi pe care o să fiu mândră ca să'l port.

Era aceeaşi frasă, exact aceeaşi! Numai numele eraŭ schimbate. D-na Leandru nu se ostenise să schimbe măcar formula.

VI

Pentru a doua oară, d nu Cornu primi o lovitură electrică, dar de astădată o lovitură favorabilă.

Fu vindecat îndată de pasiunea lui nebună.

Totuşi, înainte de a se apuca de lucrările sale părăsite, convocă în laboratorul său pe bancherul şi pe contele unguresc şi le dete o mică reprezintaţiune intimă a fonografului său perfecţionat.

Câte-şi trei făcură singurul lucru ce aveau de făcut: rîseră de aventură, felicitându se mutual că au scăpat din frumoasele ghiare cari îi ţineau de atâta vreme prizonieri.

— Iată ce e ştiinţa, d lor! strigă d-nu Cornu reluându'şi frasa sa favorită. Ea singură opreşte pasiunile şi arată lumina. Ştiinţa, iată adevĕrul.

Intr'o dimineaţă, d-na Leandru mirată că nu vĕzuse de trei zile pe nici unul din cei trei adoratori ai sĕi, primi într'o cutie capitonată, cele trei rulouri descoperitoare, cu trei cărţi de vizită cu vorba: «Adio»

Puse instrumentul în mişcare şi înţelese.

Se zice că acum d na Leandru o să plece într'o călĕtorie lungă în strĕinătate; dar că ea caută, ca să se ducă, o ţară în care nu s'a introdus până acum fonograful.

Dumitru Câmpulungeanu.

TREABA LOR...

Se bat Boerii cu Englezii
Şi Krueger e învingĕtor!
Ce'mi pasă mie de-astea toate?!
E treaba lor!—

Se plâng de criză negustorii,—
Negotul n'are nici un spor.—
Eă,—primesc leafa ca 'nainte.—
E treaba lor!—

Să fac căsătorii, divorturi,
Unii se nasc şi alţii mor,
Unii petrec, iar alţii sufer.
E treaba lor!—

Dar ca să'ţi facă Tie curte
Şi declaraţii de amor,
Toţi derbedeii de saloane,—
Nu'i treaba lor!...

Roman, Noembre 1899 **Carol Scrob**

Cronica ştiinţifică

Prevestirea furtunei prin fotografie.— Oamenii graşi şi bicicleta.—Când începe secolul XX?

Undele lui Herz, promovatorii electricităţii şi ai telegrafiei fără sĕrmă, se par, după exploraţiunile savanţilor englezi şi francezi, că au un efect şi asupra plăcilor fotografice păstrate în locuri întunecoase. Savantul Gler a arătat acum de curând la societatea fotografică regală din Londra, că acest efect, asupra plăcilor fotografice, poate fi folosit pentru prevestirea furtunilor. Fulgerul, probabil, nu constă numai dintr'o rază compusă, ci dintr'o serie de scânteĭ, cari urmează una după alta pe aceiaşi linie. Fulgerul, afară de aceasta 'şi trage origina şi din undele electrice, cari radiază în toate părţile de la singuraticele scânteĭ. Dacă aducem într'o poziţiune potrivită o ţeavă, care se întrebuinţează la fotografie, fără sĕrmă, atunci undele electrice din depărtare au un ast-fel de efect asupra plăcei fotografice, în cât se poate cunoaşte îndată apropierea furtunei.

*
* *

Oamenii graşi să umble pe bicicletă? Cu această chestiune se ocupă profesorul Kisch, într'o revistă de specialitate. Umblarea pe bicicletă, analogă cu urcatul pe munţi, este un fel de mişcare împreunată cu diferite circumstanţe, la cari mai multe momente contribuesc, să se facă inimei mai multe pretensiuni. Influenţele cari încordează special inima sunt: Strângerea escursiunilor respiraţiunei, prin plecarea înainte a părţii superioare a corpului, influenţa compresiunei pântecelui, lucrarea pentru învingerea resistenţei aerului, continua iritare psichică prin dirigiarea roatei şi prin evitarea piedecilor. Şi fiind-că oamenii graşi nu pot birui aceste cazuri, profesorul Kisch ajunge la conclusiunea că numai persoanele, cari nu sunt prea grase, pot trage foloase din bicicletă.

*
* *

Savantul austriac dr. Schramm a ţinut zilele trecute o conferinţă publică asupra întocmirei calendarului privitor la schimbarea iminentă a secolului.

La începutul fie cărui secol este ceartă, că oare secolul începe cu anul 0 sau cu 1. Această ceartă care s'a ivit şi acum, a fost şi la începutul secolului XIX. Actualmente maioritatea vocilor autorizate s'a pronunţat pentru părerea că secolul al XX-lea are să înceapă cu anul 1901. Mulţi voiau să considere deja anul 1900 ca începutul veacului al XX. Ambele partide au dreptate.

Prima părere este motivată prin aceea că se spune că un secol trebue să aibă o sută de ani şi că prin urmare primul secol s'a sfîrşit cu anul 100. Ast-fel şi veacul al XIX, se sfîrşeşte cu anul 1900.

Reprezentanţii celei-l'alte părerei, pornesc din punctul de vedere contrar, zicênd: Noul secol începe, când scriem data 19 în loc de 18».

Chestia prin urmare încă nu este resolvată.

Sapiens

VIAŢA VESELA

In apă...

Stam închiondorată lângă fereastra deschisă, pe care intra fâşii de raze luminoase ale unui soare frumos de Aprilie, care poleia întreaga odae, făcênd un contrast vesel cu posăceala mea. Şi, pe când, cu ochii ţintă pe cartea deschisă pe genunchii mei păream absorbită în citire, eram cu gândul departe, foarte departe.

Mă gândiam la ştrengarul meu de verişor care, în seara trecută, pe când familia şi prietenii erau adunaţi în grădină, făcuse cochetării cu d-şoara Bălaş, fără ca măcar să'şi fi aruncat o privire spre mine.

Care va să zică aşa mă trata Alecu? El, care se jurase şi parajurase, c'o să mă iubiască veşnic, şi că toate celel'alte femei îi erau indiferente, şi, acum la prima ocaziune, nici nu mă băga în seamă, şi făcea dragoste cu Zîna Bălaş? In chipul ĕsta trebuia să se poarte?

Oh! băgasem de seamă cam târziu, că *pentru el* nu eram alt ceva de cât o petrecere de timp în vremea lungilor zile ale vacanţei.

Dar îi făcusem să înţeleagă gândul meu în privinţa lui, când pe la miezul nopţei se despărţise de noi ca să însoţească pe cucoanele Bălaş! Vĕ puteţi închipui ce mutră a făcut!

Cu atât e mai adevĕrat asta, cu cât în ziua aceea, în contra obiceiului sĕu, nu se arătase până atunci şi deja erau un spre-zece ceasuri.

De când eram la ţară, nici odată nu i se întîmplase aşa ceva, şi fratele meu Enache se minuna, şi, ca un om căruia îi lipseşte ceva, se plimba bombănind:

— Ce dracu a făcut ştrengarul ĕla de Alecu de nu se vede până acum?

Ştiam eu ce avea d nu Alecu... De sigur nu'i venea la socoteală să vie la vila noastră pentru că ştia ce săpuneală 'l-aşteaptă.

Oh! vream să 'i-o fac... Vream să'l trimit acasă ca pe un câine plouat!

Să mă trateze în chipul ĕsta pentru o fată idioată, care nu ştia să facă altceva de cât să vorbiască de cele ce se întâmplă în pension şi de ştrengăriile ce făcea!... Frumos spirit, zĕu, aşa!... Hotărît, Zîna asta mi era antipatică cu totul!... Nu pentru că Alecu îi făcea curte; ci cu totul din altă cauză.

Din gândurile astea mă scoase sora mea Ioana, mai mare de cât mine cu trei ani, care se apropiă de mine şi'mi zise:

— Ştii, Mario, că mâine e ziua onomastică a mamii? Uite am hotărît cu Alecu, Enache şi d şoarele Bălaş şi fratele lor Gabriel, să mergem la câmp, să facem un buchet frumos şi să'l prezintăm mamii. Nu ţi se pare că e o idee frumoasă? O să ieĭ şi tu parte la facerea buchetului, nu e aşa?

Şi zicea asta cu un zîmbet rĕutăcios care părea că zice:

— Vine Alecu!

Eu, nu pentru că venia el, ci pentru că era vorba de mama, esclamai cu entuziasm:

— Da, da, viu şi eu.

— Mâine dimineaţă pe la şease ceasuri, da?

— Se'nţelege, dar unde ne ducem?

— Spre livadă, unde Alecu zice că sunt o mulţime de flori de câmp.

— Foarte bine; atunci mâine dimineaţă voiu fi cu voi! Ce mulţumită o să fie mama!

*
* *

Dimineaţa toată ceata veselă era adunată lângă «Hanul cu teĭ», aşezat între vila noastră şi vila familia Bălaş.

Nu mai aşteptau de cât pe fratele meu Enache ca să plecăm, care peste puţin veni însoţit de câinele sĕu Bob, şi strigă c'o voce veselă:

— Inainte copii, marş!

Şi fără nici o altă vorbă, luă la braţ pe surorile Bălaş şi începu să le distreze cu mii şi mii de nimicuri. Gabriel se aşeză lângă sora mea Ioana şi eu ca, din întîmplare, trebui să însoţesc pe Alecu.

El, cu ţigara aprinsă în gură, nu vorbia, şi eu, cu toată hotărîrea mea din ajun, nu găsiam cum să încep vorba, şi ori-ce făceam şi mă încercam ca să vorbesc, îmi simţiam limba prinsă între dinţi, şi supărarea în contra mea mă coprinse. Cu atât mai mult eram supărată, cu cât vedeam pe vĕrul meu că mă priveşte c'o mutră care părea că 'mi zice:

— Aide, vorbeşte, fă'mi imputări dacă îţi dă mâna!

Şi strengarul se bucura de încurcătura mea.

In timpul ĕsta, ceata se risipi pe câmp şi fie care scotea ţipete de bucurie când găsia câte o floare frumoasă, pe când Bob alerga de colo până colo lătrând vesel.

*
* *

Mă potolisem, era adevĕrat; dar nu eram satisfăcută. Alecu, şezênd pe marginea unei grape plină de flori cari rĕspândeau parfum suav era cu adevĕrat frumos. Eu, dreaptă, cu umerii rezemaţi de un pom care ne umbria, îl priviam şi din gura mea ieşiau cuvinte de foc care, după mine, trebuiau să îl atingă la inimă şi să îl facă să îi vie rĕu. Dar nici de cum. El sta liniştit şi mulţumit ca şi cum nu îi aşi fi vorbit lui, şi, ca şi cum nimic nu s'ar fi întîmplat, aprinse ţigara, şi cu un aer de protecţiune îmi zise:

— Mario, eşti o copilă!

— Oi fi!.. Vom vedea însă cine o să rîză la urma urmei!

— Urăsc femeea şi o urăsc de moarte, rĕspunse el rîzênd.

Nu mai puteam, îi întorsei spatele şi fugii hotărîtă ca să mă rĕzbun.

*
* *

Vocea lui Enache se auzi strigându-ne ca să ne întoarcem acasă. Şi toţi adunaţi, cu frumoase buchete de flori în mână, pornirăm la drum în aceeaşi ordine ca la sosire. Numai eu, în mijlocul acelei veselii, aveam o mutră de cioclu.

Vĕzênd că e târziu, Gabriel Bălaş propuse să apucăm pe o potecă pe câmp care ne ducea acasă repede, şi aşa şi făcurăm. Dar de odată ne pomenirăm în nas cu o gârlă pe care n'o puteam noi, fetele, s'o trecem cu picioarele. Rĕmaserăm ploaţi. Enache însă se descălţase deja, şi trecuse pe una din d-şoarele Bălaş pe malul cel-l'alt, acum se întorcea ca să ia pe cea-l'altă soră. Gabriel trecuse gârla cu sora mea, pe când Bob se folosia de împrejurare ca să facă o baie.

Era scris ca în ziua aceea să am a face tot cu Alecu. Aşi fi vrut să'i refuz onoarea ca să mă treacă gârla, dar când se uită la mine... nu avui curagiul să refuz şi plecai capul.

El mă luă cu bărbăţie în braţe şi mă ridică de jos. D-zeule ce impresiune! Cum îmi bătea inima, eram supĕrată foc pe el, şi simţiam că'l iubesc încă. Lucru la care nu m'aşi fi aşteptat nici de cum, fu atunci, când, în mijlocul apei, Alecu se opri de odată hotărît şi'mi zise:

— Marioară adorată, dă-mi o sărutare, sau te las să cazi în apă.

Asasin mojic! Ce cursă îmi întinsese. Ştiam bine că n'ar fi făcut treaba asta. Dar, de! Eu aveam şapte-spre-zece ani şi el era frumos. O rază de soare străbătu frunzele sălciei, eu atunci *mă făcui* că 'mi-e frică, închisei ochii, întinsei gura şi... pacea fu făcută

Garantez eu pentru asta şi d'aceea is călesc aci conform cu originalul.

Marion.

CARTEA VIETEI

Pe cei cari îi iubeşti nu-i uiţi nici odată; inima n'are distracţii.

*
* *

Femeile sunt ca şi copiii: Le distragem cu jucării, le adormim cu laude şi le seducem cu promisiuni.

*
* *

Toţi aceia cari întreabă, pentru ce trăim, toţi câţi îşi blesteamă viaţa, n'au iubit nici odată, sau au iubit prea mult.

*
* *

Oamenii nu trăiesc de cât pentru dragoste.

*
* *

Fie care vîrstă îşi are partea sa de mulţumire.

*
* *

Sufletul denaturat trece prin nori ca pe uscat.

Oameni iluştri

Scriitoarea germană Franciska de Kapff-Essenther, suferind de o boală nervoasă, s'a aruncat în seara de 28 Octombrie din catul al patrulea al unui otel din Berlin, şi a rĕmas moartă pe loc.

Nenorocita scriitoare s'a născut la 2 Aprilie 1849 în castelul Waldstein (Boemia). A făcut studii serioase, aşa în cât a fost numită profesoară. Primul ei roman a fost «Onoarea femeei» (1873). La 1875 a scris epopea satirică «Revoluţia socială în regnul animalelor», iar în anii următori: «Sacramentul amorului», «Tipuri de moravuri vieneze», «Eroii moderni», «Scop şi sfîrşit», «Lângă prăpastia căsătoriei», etc.

Executarea unui preot

Acum de curând a fost spânzurat în Vernon, Texas, (America) preotul protestant Marrisson, fiind-că şi-a otrăvit soţia, în luna Octombre 1897. Instrucţia a constatat, că crima a fost premeditată şi esecutată cu o prezenţă de spirit, care nu se găseşte nici chiar în analele istoriei criminale.

Motivul crimei a fost lăcomia de bani.

Asasinul voia să scape de soţia sa, pentru ca să ia în căsătorie o fată bogată, fosta lui amantă de mai înainte, d-şoara Ana Wittebrey. In luna August 1897 preotul făcu acestei d-şoare propunerea de a o lua în căsătorie. El spuse că soţia sa este moartă deja de 11 ani, că s'a lăsat de preoţie şi că se ocupă acum cu economia de vite. La 7 Octombrie preotul îşi procură strichnină, sub pretext de a stârpi guzganii de la moşia sa.

A doua zi dimineaţa aduse otrava înapoi la farmacie spunând că nu mai are nevoie de ea, de oare ce se teme ca să nu otrăvească găinile vecinului sĕu. Pachetul a fost deschis. In aceiaşi seară soţia sa fu aflată moartă. A doua zi scrise o scrisoare de amor foarte pasionată d şoarei Ana.

Crima s'a descoperit şi preotul a fost arestat şi condamnat la moarte prin spânzurătoare. Martorul principal în proces a fost d-şoara Ana Wittebrey, care depuse contra acuzatului.

Un proverb

Să aştepţi pe cine va care nu vine, să stai culcat fără să dormi, să faci bine fără să faci plăcere, sunt trei lucruri cari omoară.

(*Italienesc*)

Fiica Bărbierului

Roman senzațional

CAROLINA INVERNIZIO

(Urmare)

— Când ar ști dînsul că am jucat o comedie ! esclamă el. De sigur nici o femee, nu te'ntrece în șiretlic.

— Și mă laud cu asta, esclamă Giovana cu nerușinare. Și vezi că și pe doctor l-am înșelat !... Ah ! ah !

In curs de câte-va minute, risul ei resună în acea cameră. Fața fetei bărbieruluĭ arăta de tot urîtă în acele momente. Bucuria resbunărei satisfăcute și mai cu seamă triumful asupra amicelor sale din care nici una de sigur nu poate să se mărite cu un bărbat ca Ernesto dădeaŭ fisionomiei sale o espresiune disgustătoare.

Meșterul Giovacchino nu'și mai încăpea nici el în pele de bucurie. Fiica lui să ajungă nevasta unuĭ doctor bogat și stimat !

Deja bărbierul se gândia să facă onoare ginereluĭ sĕŭ spoind din nou prăvălia, așezând o firmă nouă în locul celeĭ vechĭ, luând încă un lucrător pentru ca dînsul să nu mai radă pe nimenĭ ci numaĭ să supravegheze pe lucrătorĭ să citească jurnale, să stea de palavre cu mușterii mai vechĭ.

Oreste nu lua parte nici la exaltarea meșteruluĭ, nici la triumful fiiceĭ luĭ.

Giovana 'ĭ pricinuia frică în acel moment și orĭ cât o iubia, nu putea să înțeleagă purtarea eĭ către Ernesto.

Intr'un moment simți ispita d'a descoperi tot tînĕruluĭ. Dar ce ar fi eșit d'aci ? Poate că Ernesto nu l-ar fi crezut. Giovana l-ar fi urît iar meșterul Giovachino l-ar fi dat afară din prăvălie cu lovituri de picioare în spate.

Era prin urmare mai bine să tacă însă își puse în gând să supravegheze pe Giovana pentru ca să nu facă ceva mai rĕŭ.

— D-ta iubești pe Ernest de oare-ce te mărițĭ cu dînsul, îndrăzni dînsul să'ĭ zică.

Fiica bărbieruluĭ îĭ aruncă o privire de ironie feroce

— Il iubesc ?! esclamă dînsa. Și din noŭ pufni de rîs.

Și urmă apoĭ :

— Ce dobitoc eștĭ, scumpul meŭ. Din moment ce Ernesto m'a insultat, inima mea s'a închis pentru dînsul. Nu'l iubesc de loc. Il urăsc, însă vreaŭ sămĭ fie bărbat. Ce 'mĭ pasă dacă Ernesto mĕ ia de milă, dacă inima luĭ este a alteia. Eŭ mĕ voĭ bucura de disperarea luĭ vĕzêndu'l legat de mine pentru tot d'a-una.

Aceste cuvinte fură rostite cu un așa accent de sinceritate, în cât Oreste nu îșĭ putu stăpâni un strigăt dureros, atât de tare îĭ fusese isbită delicatețea sufletuluĭ.

— Ce sentimente oribile ! se gândi sĕrmanul băiat retrăgêndu-se în camera de alăturea, și eŭ care pizmuiam pe Ernesto, prevĕd de pe acum un iad în această casă. Ah ! de ce Giovana e așa de frumoasă și are inimă așa de rea ! Iar eŭ care am ajutat'o în tot d'a-una, care am iubit o, nu sunt oare un mizerabil ?

Și Oreste, biruit de o remușcare scurtă și de amor, își ascunse fața în mânĭ și plânse ca un copil.

In camera alăturată, se auzia mereŭ vocea Giovaneĭ, întreruptă de pufnirĭ de rîs, la carĭ făcea ecoŭ meșterul Giovachino.

VIII

Era o dimineață splendidă. Ploaia din cursul nopțeĭ recorise aerul, luminase cerul, făcuse natura mai frumoasă. Soarele strălucea asupra pămêntuluĭ umed încă și făcea să scâteeze picăturile de apă ce se aflaŭ pe foĭ și semăna cu niște briliante.

Pe aleea ce duce în piața cea mare de la Cascine, mergea aproape împleticându-se un om îmbrăcat cu neglijență și care, deși tînĕr perduse tot ce are tinerețea, zîmbetul, vioiciunea, sănătatea.

Fața luĭ era galbenă, ochiĭ roșiĭ și înconjurațĭ de câte un cerc negru, obrajiĭ slăbițĭ, spatele cam gârbovite.

Își ținea mâinile încrucișate la spate și mergênd, părea că fixează petrele pe carĭ le călca cu picioarele.

La ce se gîndia omul acesta ? Poate că nici el nu știa. Merse încă puțin apoĭ vĕzênd o bancă de peatră, se apropie de ea și șezu, lăsându-se cu greutate.

Și rezimându'și coatele de genunchĭ îșĭ ascunse fața între mâinĭ, ca pentru a se afunda mai mult în gândurĭ.

D'o dată, un sgomot de pașĭ și de glasurĭ îl făcu să tresară.

Rădică capul și vĕzu venind pe o alee laterală treĭ persoane; două doamne și un bărbat tînĕr și frumos.

Trebue să spunem că dînsul cunoaștea pe aceste persoane, pentru că dintr'o mișcare fu în picioare, roș, de confusiune, de rușine.

In momentul următor sări gardul ce se afla îndărătul bănceĭ și se ascunse între burienĭ.

Insă cele două femeĭ și bărbatul îl observaseră.

Una din femeĭ era cu pĕrul alb însă cu fața fragedă, încă. Cea l'altă se pricepea lesne că era o tînără soție și o soție fericită.

Obrajiĭ eĭ fragezĭ, ochiĭ vioĭ zimbetul buzelor eĭ roșiĭ arătaŭ aceasta.

Frumosul tînĕr care trebuia să îĭ fi fost bărbat, îndrepta asupra eĭ privirĭ pline de dragoste.

— Nu eștĭ obosită, Bianchina ? întrebă înĕrul cu o voce suavă aplecându-se asupra nevesteĭ sale.

— Nu, Raul, nu ; din contra, e foarte bine, să meargă cine-va puțin pe jos ; uu îĭ așa, mamă.

— De sigur, respunse bătrâna doamnă aĭ căreĭ ochĭ scânteiaŭ de mulțumire,—și putem să ne prelungim preumblarea.

Și se depărtară rîzênd, fericițĭ de acel aer îmbălsămat pe care îl respiraŭ, fericițĭ d'a trăi.

Cititorĭĭ vor fi recunoscut de sigur în aceste două femeĭ pe vĕduva Melani și pe fiica eĭ.

Așa dar Bianca era măritată și fericită?

Da ; tînĕra nu'și mai amintea de Ernesto nici de vinovăția luĭ.

Bianca ertase pe Valbruno dar nu putuse să'l maĭ iubească. Inima eĭ. se închisese pentru dênsul și pentru totd'a-una.

Ba încă zisese mameĭ sale că nu maĭ vrea să iubească pe nimenĭ.

D-na Elena, pentru a distrage pe fiica sa, o dusese în călĕtorie.

In vara aceluĭ an se aflaŭ la Pegli. Acea climă blândă părea a face așa mult bine Bianceĭ, în cât d-na Melani se hotărî să'și fixeze acolo locuința pentru toată stagiunea.

Intr'o zi Bianca vizitând cu mama sa splendida vilă Palavicini, un adevĕrat raiŭ pământesc, pe când punea piciorul într'o grotă din mijlocul apeĭ, se împedică și era cât p'aci să cadă în undele adâncĭ.

Insă un tînĕr care, se afla de maĭ înainte în grotă, vĕzênd pericolul în care se afla fata, se repezi și o susținu.

D-na Melani ajungênd și ea în acel moment, mulțumi cu căldură tînĕruluĭ în vreme ce Bianca, roșie și confusă, aproape nu îndrăznea să'și ridice ochiĭ asupra luĭ.

Eșind împreună din grotă, tînĕrul se prezintă ca un artist italian care călĕtoria pentru a se instrui, și curând se formă între eĭ un fel de intimitate.

Tînĕrul spuse că se numește Raul Villiani, că e orfan și pe deplin stăpân asupră'și.

Nu se putea vedea o figură maĭ bărbătească, maĭ expresivă de cât a luĭ Raul. Sinceritatea'ĭ zimbia în ochĭ ; zîmbetul luĭ era liniștit și senin, manierele luĭ perfecte.

Din acea zi dînsul deveni familiar în casa Melani și d-na Elena observase că adesea-orĭ privirea luĭ Raul se ațintia asupra Bianceĭ ca admirație și dragoste. Și băga de seamă apoĭ că fiica sa roșia, devenia sfioasă și confusă de privirea luĭ.

Inima bietiĭ mame se deschise atuncĭ la speranțe.

Insă într'o seară tînĕrul le dădu o veste că pleacă și le spuse că nu știe când se va întoarce.

Aceasta fu o lovitură pentru mamă și fiica. Bianca se îngălbeni, iar d-na Elena deveni foarte gravă, așa că salutările schimbate cu Raul fură recĭ.

D-na Melani ar fi voit să plece și dînsa din Pegli însă Bianca o rugă să se stabilească acolo și d na Elena nu se putu împotrivi.

Trecură maĭ multe lunĭ fără să maĭ audă ceva de Raul.

Bianca nu maĭ zîmbia și mama sa observa că voia să se preumble mereŭ prin locurile pe carĭ le vizitase cu tînĕrul artist.

Și bĕtrâna doamnă suferia.

— Fiica mea o să fie mereŭ nenorocită în dragoste, se gândia dînsa, pentru că de sigur dînsa iubia pe Raul, și cu toate astea dînsul nu i-a vorbit nici o dată de amor. Insă Bianca nu putea să'ĭ fie indiferentă. De ce dar a fugit ?

Intr'o seară, mama și fiica stăteaŭ într'un salon mic și modest, citind amêndouĕ în tăcere la lumina uneĭ lampe când camerista întră ca o bombă strigând :

— A venit d. Raul.

Bianca deveni galbenă ca o moartă. D-na Melani sări în picioare.

— Pentru ce nu poftește înăuntru ? întrebă ea cu o voce tremurătoare de emoțiune.

— Dar nu e singur ; e cu un domn bĕtrân, cu pĕrul alb ca lâna. I-am poftit în sala cea mare.

— Bine, spune-le că viŭ îndată.

Camerista eși în fugă.

— Nu mergĭ și tu Bianca ? întrebă d-na Elena plecându-se și sărutând fruntea fiiceĭ sale.

— Nu știŭ, mamă ; mi se pare că nu pot să mĕ ridic.

— Sprijinește-te de mine ; nu tremura așa. S'ar zice aproape....

Bianca roși și tremură.

— Ce anume, mamă ?

— Că Raul îțĭ pricinuește frică.

— O !...

Și în această esclamare era toată inima Bianceĭ. Dînsa 'și redobândi puțin din cumpĕt și urmă pe mama sa.

Când intrară în sală, Raul și bĕtrânul de care era însoțit, eraŭ încă în picioare.

Tînĕrul își aținti maĭ întâĭ privirea asupra Bianceĭ și i se păru și maĭ frumoasă în confusiunea eĭ.

Atuncĭ, adresându-se d-neĭ Melani, zise :

D ta poate că aĭ crezut că sunt un ingrat, de oare-ce de mult timp nu ți-am dat știrĭ despre mine. Insă motive importante m'aŭ împedicat. Acum aceste motive nu maĭ există și de aceea mĕ vezĭ acum aci, d-nă d'împreună cu unchiul meŭ, ducele Villiani, care vine să 'țĭ ceară pentru mine mâna Bianceĭ, pe care o cer.

Scuză-mĕ că am ascuns de d-ta titlurile și bogățiile mele. Insă voiam să fiŭ sigur că Bianca mĕ iubește numaĭ pentru mine.

Renunț a descrie scena ce urmă. D-na Melani era așa emoționată în cât nu găsia cuvinte pentru a rĕspunde. Bianca se îngălbeni și maĭ tare și tremură.

După o oră, Raul află chiar din gura eĭ cât era de iubit. Dînsa îĭ spuse de asemenea și motivul plecărei sale din Florența și d na Elena complectă mărturisirea fiiceĭ sale.

Raul înțelese maĭ mult de cât spuse Bianca și îĭ citi toate gândurile curate în sufletul eĭ nobil. Pentru aceasta o iubi și maĭ mult și se jură s'o facă cea maĭ fericită dintre femeĭ.

Căsătoria lor fu fixată pentru o epocă apropiată și pentru ceĭ doĭ tinerĭ timpul în care se făcură pregătirile trecu ca un vis.

D na Melani și ducele Villiani trebuiră să se gândească eĭ la toate, de oare-ce Bianca și Raul, absorbițĭ în dragoste, păreaŭ a nu maĭ înțelege nimic din realitatea vieței.

După sevârșirea căsătorieĭ, unchiul luĭ Raul se întoarse la vechiul luĭ castel, unde trăiesc până atuncĭ, iar d-na Elena urmă pe tinerĭĭ soțĭ în toate călătoriile lor.

Și când își reluară locuința în Florența bătrână doamnă fu perfect fericită.

Raul cumpĕrase un mic și elegant palat, pe aleiurĭ, un adevĕrat cuib de amor și de fericire.

Tînĕrul duce îșĭ aduse nevasta și i se părea din zi în zi maĭ frumoasă.

De sigur nu putea să îșĭ închipue ceva maĭ încântător, maĭ fresc, maĭ grațios ca acea tînără soție care părea o apariție divină, un vis de poet.

Omul pe care îl vĕzurăm ascunzêndu se în trecerea d-neĭ Melani, a fiiceĭ sale și a ginereluĭ sĕŭ, se întinse între buruenĭ și, strîngêndu'și tâmplele cu pumnĭĭ, sbuchi în sughițurĭ de plâns :

— Dînsa ! E dînsa !... Fata aceia care în acest ceas ar trebui să fie nevasta mea ! Ah ! dacă m'ar fi vĕzut în starea asta, cum s'ar fi rușinat că mĭ-a fost într'o zi logodnică și cum ar fi roșit. Ah ! Bianca, Bianca !

Și își bătea fruntea cu pumnĭĭ.

— Nebun, nebun ce am fost! Am perdut'o pentru tot-d auna și din vina mea! Și eŭ o iubesc, o iubesc maĭ mult ca orĭ-când pe Giovana o urăsc și aș vrea s'o sdrobesc sub picioarele mele. Ah ! mizerabilă ! ea m'a înjosit, m'a făcut cel maĭ ticălos, maĭ prăpădit dintre oamenĭ. Ea însu-mĭ nu mĕ maĭ recunosc. Sunt eŭ oare Ernesto Valbruna, tînĕrul elegant, admirat de toate femeile, saŭ sunt bărbatul ticalos, bețivul, nenorocitul de care toțĭ fug disprețuindu'l.

Dar nu pricep oare oameni aceștia că eŭ caut să înec în vin durerile trecutuluĭ și că numaĭ când sunt beat uit tot și gust un moment de odihnă, de fericire ?

Ochiĭ i se umplusĕră de lacrămĭ ; un nor de durere îĭ trecu pe față și, dintre buzele luĭ, carĭ d'abia se deschiseră eși un fel de fluerătură, ca un oftat, care făcea rĕŭ să'l auzĭ.

Era el cu adevĕrat omul pe care îl iubise Bianca, omul pe care capriciul uneĭ zile îl aruncase în brațele uneĭ mizerabile ?

In adevĕr mizerabilă era Giovana, pentru că odată ce se vĕzuse nevasta luĭ Ernesto, nu maĭ căuta să'și ascundă ura și disprețul ce simția pentru dînsul.

Din cauza Giovaneĭ, întrerupse orĭ-ce relație cu familia sa și era lipsit de mijloace și fiind-că nu'și luase doctoratul era redus să dea lecțiunĭ pentru ca să nu fie în sarcină nevesteĭ sale.

Giovana, cu toate astea, pentru a face pizmașe pe amicele sale, începu să se poarte cu un lux extra-ordinar.

Luĭ Ernesto îĭ venea greŭ să iasă cu dînsa și într'o zi când refuză s'o conducă la preumblare, fiica bărbieruluĭ, înfuriată, cu pumnĭĭ în șoldurĭ, începu să'ĭ adreseze o mulțime de înjurĭĭ și fiind-că el nu rĕspundea, îl lovi cu umbrela în față.

(Va urma)

Noul abonament

La UNIVERSUL politic cotidian

Cu începere de la 15 Noembrie 1899

ziarul *Universul* politic cotidian deschide un abonament cu următoarele prețuri:

Pentru trei luni . Lei 5.—
Pentru șase luni . » 9.80
Pentru un an . » 19.50

Toți abonații primesc gratuit pe tot timpul abonamentului și «Universul Literar» colorat, care apare în fie-care Duminecă.

PREMII LUNARE

Se mai acordă la abonații «Universului» tot în mod gratuit, la 1 a fiecărei luni, prin tragere la sorți, alte premii constând în diferite obiecte.

A se vedea în «Universul» politic cele 3 premii pe cari le acordăm la 30 Noembrie.

In editura tipografiei «Universul» au apărut următoarele cărți:

Manual de conversațiuni moderne pentru a învăța singur 6 limbi. 2 volume lei 4.

Regina Bucătăriei, rețete pentru orice mâncări, prăjituri, cofetărie, licoruri, etc. 1 volum lei 2.

Cartea D-rului Bertelli, pentru a vindeca ori-ce boală fără doctor. 40 bani

Călăuza persoanelor căsătorite, 1 volum 50 bani.

Boalele veneriane și tratamentul lor, 1 volum 50 bani.

Femeea și boalele sexului ei, 1 volum 50 bani..

Tarifa generală a drepturilor de vamă, 1 volumlei 1.50.

Sfaturi medicale în contra boalelor secrete, 1 volum 50 bani.

Carte spre a cunoaște viitorul, cea mai frumoasă distracție pentru familie, 1 volum, 1 leu.

Se trimite în ori-ce parte a țării primind costul prin mandat poștal sau mărci poștale. Pentru transport a se adăoga 10 bani de volum.

Mare depozit de romane ilustrate cari se vînd cu 60 bani volumul.

Trimitem catalogul gratis ori-cui îl va cere.

Premiate tincturi pentru a văpsi părul și barba.

Se acordă **O mie de Lei** *celui care va arăta că există tincturi superioare celor următoare:*

APA MEXICANĂ redă în câte-va zile barbei și părului alb și sur coloarea castanie sau blondă perfectă. Curăță capul de mătreață, oprește căderea părului și'l face să crească. Lei 3 sticla.

CERONE AMERICAN. — Această tinctură nu este lichidă ci un cosmetic solid, care dă la moment părului și barbei colorile blondă, castaniu sau negru după dorință. Lei 6.

TINCTURA EGIPȚIANA INSTANTANEE pentru păr și barbă. Unica tinctură preparată cu substanțe absolut nevătămătoare. Nu conține nitrat de argint, plumb, alamă, etc.

Nu păteză pielea, nici rufele, și redă părului și barbei cea mai frumoasă culoare naturală, o lucire și o moliciune admirabilă.

Este cu neputință a se cunoaște că părul este vopsit.—O cutie elegantă, cu două flacoane și cu instrucție în limba română costă lei 5.50.

De vînzare la administrația ziarului «Universul», Strada Brezoianu No. 11, București.

Ori-ce Tuse

se vindecă sigur și în scurt timp întrebuințând renumitele și premiatele **HAPURI DE CATRAMINA** ale d-rului Berteli, aprobate de consiliul sanitar superior al României.

— Prețul unei cutii lei 2.50 —

— IMPORTANT! Cutiile cari nu vor avea instrucție în limba românească, precum și pecetia ziarului *Universul*, se vor considera ca falșificate

De vînzare la toate farmaciile din țară.

Depozitele: la drogheria Stoenescu, strada Academiei No. 2; la Drogheria Ilie Zamfirescu, strada Academiei No. 4; la drogheria Fabini, calea Văcărești; la drogheria Păcățeanu (sub hotel de France), precum și la farmacia «Ochiul lui Dumnezeu», W. Thuringer, calea Victoriei No. 154.

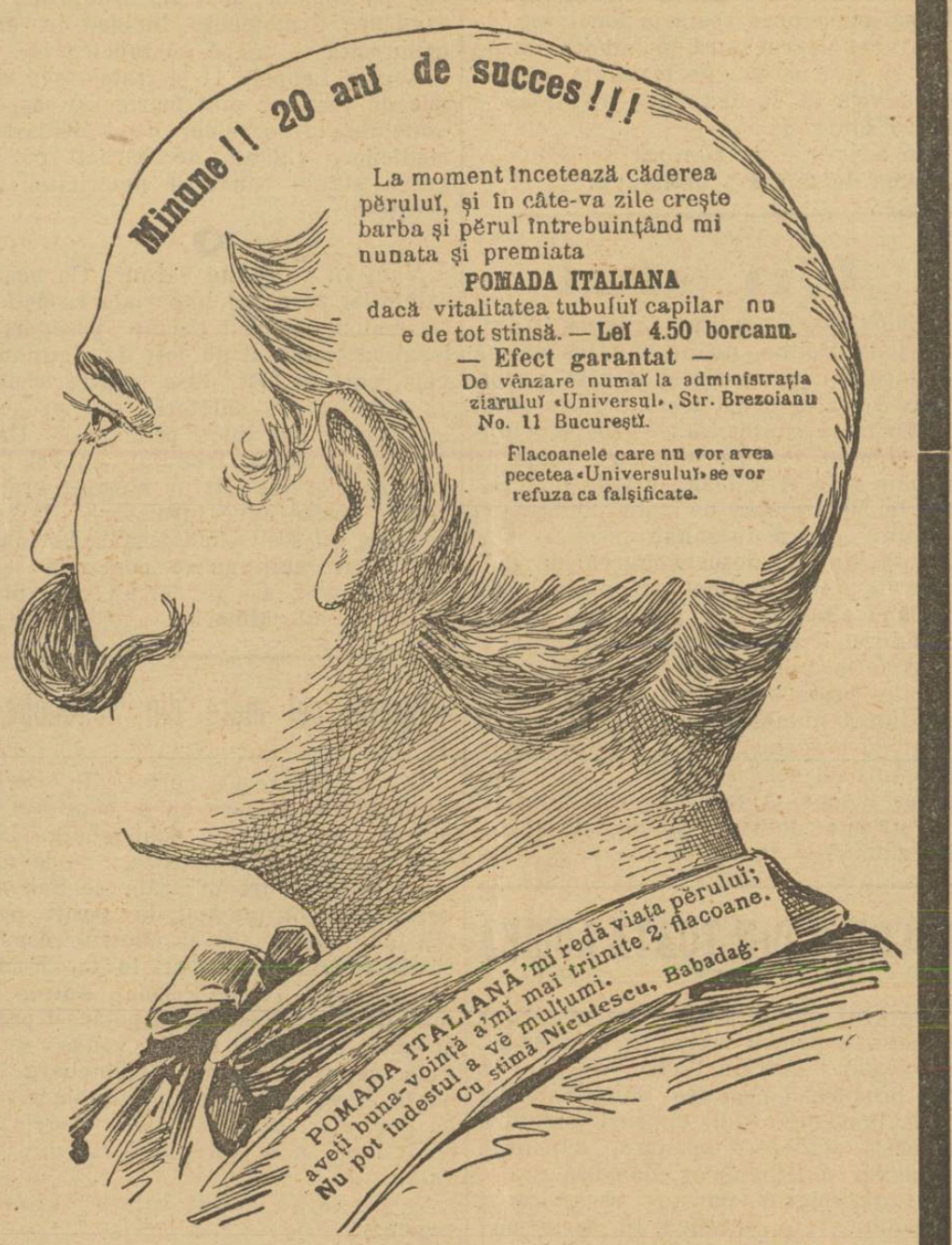
Minune!! 20 ani de succes!!!
La moment încetează căderea părului, și în câte-va zile crește barba și părul întrebuințând mi nunata și premiata
POMADA ITALIANA
dacă vitalitatea tubului capilar nu e de tot stinsă. — Lei 4.50 borcanu.
— Efect garantat —
De vânzare numai la administrația ziarului «Universul», Str. Brezoianu No. 11 București.
Flacoanele care nu vor avea pecetea «Universului» se vor refuza ca falșificate.
POMADA ITALIANĂ 'mi redă viața părului; aveți buna-voință a'mi mai trimite 2 flacoane. Nu pot îndestul a vă mulțumi. Cu stimă Nicolescu, Babadag.

București, 1899.

Domnule Director,

Cu deosebită plăcere vă exprim prin aceasta mulțumirile mele pentru miraculoasa pomadă italiană, care după scurt timp de întrebuințare mi-a redat părul, pe care l'am pierdut în urma unei boale ce am suferit.

Nu pot de cât recomanda această pomadă tuturor cari suferă de boale de acest fel.

Cu deosebită stimă, **Iancu R. Georgescu**
Sergent-major plutonier.

La tipografia ziarului UNIVERSUL se află de vînzare hârtie maclatură cu

40 BANI KILOGRAMUL

Toate cutiile cari nu vor avea pe din afara pecetia ziarului «Universul», și pe dinăuntru o instrucție pe românește, tot cu pecetia ziarului «Universul», se vor considera ca falșificate

Ori-ce TUSE Vindecată!

1 Cutie Lei 2.50

Persoanele cari tușesc sau sufer de influență, astmă, laringită, durere le gât, bronchită catar, inflamații intestinale, le sfătuim a cumpăra renumitele

HAPURI
de
CATRAMINĂ
ale d-rului *Bertelli*

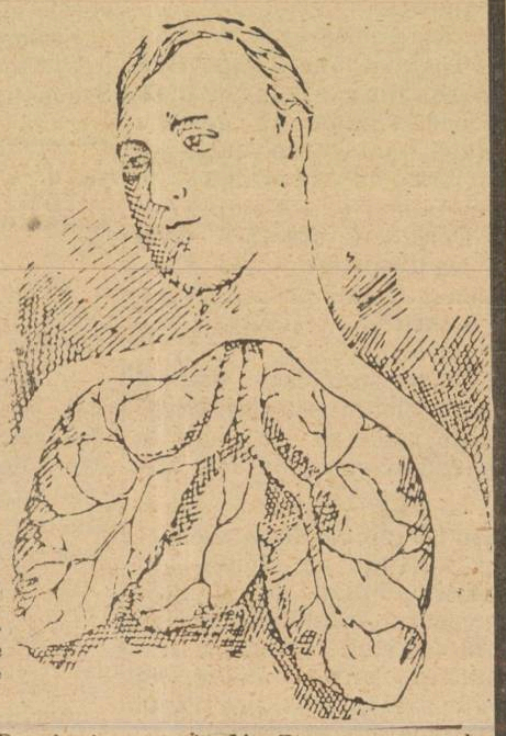

Premiate la 6 congrese medicale și aprobate de consiliul sanitar superior al României și al Italiei.

— **Aceste hapuri vindecă în câte-va zile ori ce TUSE și toate boalele de mai sus.** Toate celebritățile medicale întrebuințează cu mare succes **Hapurile de Catramină.**

— De vînzare la Drogheria centrală M. Stoenescu, strada Academiei No. 2, București; la Drogheria Ilie Zamfirescu, strada Academiei No. 4; la Drogheria «Câinele Negru», Ioan Tetzu, strada Lipscani, București; la Drogheria Păcățeanu, calea Victoriei No. 17, (hotel de France) precum și la toate farmaciile din țară.

— Se vinde cu **lei 2.50** cutia.—Patru cutii, cari se vînd numai cu **lei 9.50**, sun pentru o cură complectă.

Toate cutiile cari nu vor avea pe din afară pecetia ziarului «Uversul», și pe dinăuntru o instrucție pe românește, tot cu pecetia ziarului «Universul», se vor considera ca falșificate.

Praf și Pasta de dinți
sunt antiseptice, higienice și plăcute la întrebuințat.

VINDECAREA
Boalelor de ficat, stomac și inimă
Curățirea sângelui stricat

HAPURILE VEGETALE INDIANE precum și **AMAR INDIAN** ale d-rului **W. SIMON**, vindecă în mod sigur și în scurt timp **toate boalele de Ficat, Stomac și Inimă,** în ori-ce formă se vor prezenta. Hapurile vegetale indiane și amarul indian, sunt **cei mai buni curățitori ai singelui stricat,** în urma boalelor ficatului sau ale efectelor de microbi și miasme palustre (băltoase).— Hapurile Vegetale Indiane costă lei 2.80 flaconul. Amarul Indian costă lei 3 flaconul.

— Refuzați ca falșificate toate flacoanele sau borcanele cari nu vor purta pe din afară pecetia ziarului «Universul» și pe dinăuntru o instrucție în limba română tot cu pecetia ziarului «Universul».

Se găsește de vînzare în București la drogheria centrală a d-lui M. Stoenescu, strada Academiei; la farmacia «Ochiul lui Dumnezeu», V. Thüringer, calea Victoriei No. 154; la drogheria Ilie Zamfirescu, strada Academiei No. 2; la drogheria Păcățianu, calea Victoriei No. 17 (hotel de France), precum și la toate farmaciile din țară.

Impotența Bărbatului și sterilitatea Femeei

(neputința de a face copii) precum și slăbiciunea de memorie, de a vedea și de a auzi, poluțiuni sau pierderi nopturne, și în general toate boalele cari provin din prea mult abuz al plăcerilor, se vindecă sigur întrebuințându-se **GLOBULELE RECONSTITUANTE COCOFOSFO-MARȚIALE** ale d-rului Taylor, aprobate de consiliul sanitar superior al României.

— Prețul unui flacon lei 8.50 —

— IMPORTANT! Flacoanele cari nu vor avea instrucție în limba românească, precum și pecetia ziarului *Universul,* se vor considera ca falsificate

De vînzare la toate farmaciile din țara.

Depozitele: la drogheria Stoenescu, strada Academiei No. 2; la drogheria Ilie Zamfirescu, strada Academiei No. 4; la drogheria Fabini, calea Văcărești; la drogheria Păcățeanu (sub hotel de France), precum și la farmacia «Ochiul lui Dumnezeu», W. Thuringer, calea Victoriei, No. 154.

Vindecarea tutulor boalelor secrete

EXTRACTUL DE COPAIVINA ȘI PARIGLINA al d-rului THORN, din Londra, este un medicament declarat de toți marii medici din lume ca cel mai bun în vindecarea a ori-ce fel de boale secrete la bărbați și la femei. **N'are gust rău, nu produce greață și nu strică pofta de mâncare.**

Acest extract vindecă, **in 36 ore,** sculamente nouî și în câte-va zile cele mai vechi și mai rele boale la bărbați și femei, precum: blenoragia, florile albe, boalele uretrale și ulerine, iritațiile uretrei, oprirea și nestăpânirea urinei, etc., etc.—Intebuințarea este lesnicioasă și se poate ține în cel mai mare secret.— Un borcan cu instrucție în românește costă lei 6.50.

— Refuzați ca falșificate toate flacoanele sau borcanele cari nu vor purta pe din afară pecetia ziarului «Universul», și pe dinăuntru o instrucție românească cu pecetia ziarului Universul.

Se găsește de vînzare în București la drogheria centrală a d-lui M. Stoenescu, strada Academiei No. 2; la farmacia «Ochiul lui Dumnezeu», V. Thüringer, calea Victoriei No. 154, la drogheria Ilie Zamfirescu, strada Academiei No. 2; la drogheria Păcățianu, calea Victoriei No. 17 (hotel de France), precum și la toate farmaciile din țară.

IMPORTANT

La administrația ziarului *Universul* strada Brezoianu No. 11, se repară ori-ce ceasoarnice, pendule etc. mai ieftin de cât ori unde. Se garantează mersul regulat timp de un an și la caz contrar se repară din nou

FELICITARE

Te felicit, bun pricten al singurătăţei mele,
Care'n noaptea intristăreĭ eşti luceafăr printre stele,
Mângâindu-mĭ suferinţa cu un sincer, blând amor!
Te felicit: fericirea să te'ntempine în cale
Bucuria să lucească pe figura feţeĭ tale,
Să se împlinească iute cel maĭ dulce al tĕŭ dor!

Asta'ĭ sincera urare ce, de ziua-ţĭ aşteptată
— Cu o nerăbdaee care face inima-mĭ să bată —
Inaintea tuturora, mĕ grăbesc a'ţĭ face eŭ,
Arătându-ţĭ c'al meŭ suflet şi-a mea inimă îţĭ poartă
O iubire-adevĕrată, o iubire ce transpoartă
Inălţându-mĕ cu gândul pênă sus la Dumnezeŭ.

1899 Noembrie **Alex. I. Şonţu**

Ilustraţiile noastre

O luptă lângă Ladysmith

Se ştie că teatrul principal al rĕzboiului din Africa sudică este în ţinutul din jurul oraşuluĭ Ladysmith, din colonia engleză Natal.

Boerii, îndată ce aŭ început ostilităţile, aŭ năvălit în Natal şi după câte-va lupte victorioase s'aŭ apropiat de Ladysmith, pe care 'l ţin şi acum împresurat. Acest oraş este apărat de trupele engleze, sub comanda generaluluĭ Sir Whitte. Aproape în fie care zi se întâmplă lupte sângeroase între Boerĭ şi englezĭ, carĭ se încearcă să rupă linia de împresurare a Boerilor.

Ilustraţia noastră de ţpe pag. I, reprezintă o crâncenă luptă între trupele engleze şi Boerĭ, în împrejurimile oraşuluĭ Ladysmith.

Boerii, a căror vitejie şi tactică militară a fost de toţĭ apreciată, chiar şi de englezĭ, se luptă cu bărbăţie apărându-şĭ libertatea şi independenţa, pe care voeşte să le-o răpească leul britanic. Nu-ĭ vorbă că şi engleziĭ se luptă voinicește, de oare ce el îşĭ apără prestigiul militar. Cu toată bravura lor însă engleziĭ aŭ fost bătuţĭ în maĭ multe rinduri şi siliţĭ să se retragă în dosul fortificaţiilor oraşuluĭ Ladysmith, a căruĭ situaţie este foarte mult periclitată.

Ultimele telegrame sosite de pe câmpul de luptă anunţă că generalul Sir Buller, comandantul-şef al trupelor engleze din Africa sudică, a pornit cu 17 miĭ de oamenĭ, ca să despresoare oraşul Ladysmith.

Sunt iminente decĭ lupte crâncene şi sângeroase, carĭ pot dintr'un moment într'altul să mute teatrul de luptă în altă parte.

Moartea generalului englez Simons

Lupta crâncenă de la Glencoe, orăşel situat nu departe de Ladysmith, între Boerii sub comanda generaluluĭ Joubert şi engleziĭ, comandaţĭ de generalul Yule, a fost desastroasă pentru aceştia din urmă. O mulţime de englezĭ aŭ căzut parte morţĭ, parte răniţĭ. Mulţĭ aŭ fost făcuţĭ prizonierĭ Generalul Simons, care comanda o brigadă, voi să vină în ajutorul generaluluĭ Yule, fu însă bătut şi căzu, grav rănit, în mâinele Boerilor. Rana fiind mortală, bravul general a încetat din viaţă după câte va ore de suferinţă. Însuşĭ generalul boer Joubert a comunicat generaluluĭ englez Witte ştirea despre moartea luĭ Simons. Joubert a maĭ confirmat şi ştirea că generalul Yule s'a retras la Ladysmith, lăsând pe răniţĭ pe câmpul de luptă.

Ilustraţia noastră de pe pag. 8 reprezintă momentul când generalul Simons, cade în mijlocul soldaţilor sĕĭ, lovit mortal de gloanţele Boerilor.

Ştirea morţeĭ acestuĭ general a pricinuit o mare turburare în tabăra engleză.

El a fost înmormîntat cu mare ceremonie, conform rangului sĕŭ

Inteligenţa uneĭ maimuţe

Intr'o casă era atârnat de asupra uşeĭ un coş cu ouĕ, pentru ca să fie apărat de guzganĭ Intr'o zi bucătarul observă, că vre o 5—6 ouĕ eraŭ scurse, aşa în cât rĕmaseră numaĭ cojile. Hoţul făcuse o găurice la vêrf şi a supt conţinutul, apoĭ a pus oul iarăşĭ la loc cu cea maĭ mare îngrijire. Bănuiala căzu pe un Negru, servitor, care era în primejdie ca să capete o bătaie sdravănă, dar scăpă pronunţând că va pune mâna pe hoţ. Firește că Negrul păzea ca un cerber. După câte-va zile descoperi pe hoţ în «persoana» uneĭ maimuţe. El vĕzu cum maimuţa se căţăra pe pervazul uşeĭ şi ţinêndu se cu o mână de scîndură, pe când ceal'altă o vîrî în coş. După ce luă un oŭ, făcu cu unghia o gaură şi scurse oul. După aceia puse coaja la locul eĭ.

Atuncĭ Negrul intră în cameră, încuie uşa şi puse mâna pe maimuţă tocmaĭ când voia să se dea jos, şi-ĭ trase o bătae sdravănă.

In adevĕr e de admirat deosebita agerime de minte a maimuţeĭ.

Un sfat

Cugluf. — Ieĭ o litră de lapte, 10 dramurĭ de drojdie, un oŭ şi făină cât să se facă o cocă moale şi lasă să se dospească. Ia în urmă treĭ litre de făină încălzită la cuptor, făĭ o groapă la mijloc şi pune la dospeală, sare, coaje de lămâie rasă, 4 gălbenuşurĭ de ouĕ, bătut în 50 dramurĭ de lapte, 30 dramurĭ de unt, o litră de zahăr pisat şi frământă bine cu dosul lingureĭ; de va fi aluatul prea gros maĭ puĭ puţin lapte.

Când aluatul este gata, puĭ în el stafide şi îl maĭ frământĭ puţin, apoĭ ungĭ forma cu unt, presarĭ făină saŭ pesmet peste unt şi puĭ aluatul aşa, ca să ajungă numaĭ la jumătatea formeĭ, îl ungĭ cu gălbenuş de oŭ şi'l puĭ la cuptor. Intr'un ceas se coace; când marginea începe să se crape este copt.

Poţĭ pune în aluat şi migdale şi chitră zaharisită tăiată în bucăţĭ.

LUCRURI DIN TOATĂ LUMEA

Palatul dansuluĭ. — Cea maĭ nouă atracţiune pentru Expoziţia Universală de la Paris este un teatru, în care se vor produce dansatorĭ şi dansatoare din toată lumea. Vor fi dansurĭ egiptice, greceştĭ, engleze, japoneze, dansurile Druizilor şi Hinduşilor, dansurĭ din epoca renaşterĭĭ, dansurĭ religioase şi rĕzboinice, etc. Şi adică în serie una după alta reprezintând un istoric al dansurilor. In fie-care zi vor avea loc şease reprezentaţiĭ. Firește, că scena va fi înzestrată cu toate instrumentele technice moderne, pentru ca să poată produce efect. Direcţia expoziţieĭ, încântată de acest plan măreţ, a cedat antreprenorilor un loc excelent.

Stârpirea maimuţelor. — Pare că nu ţĭ vine a crede că se stârpesc maimuţe, numaĭ pentru pielea lor. Cu toate aceste soiul de maimuţă Satan (Cololus Satanax) este ameninţat ca să dispară, din cauza pieleĭ excelente cu pĕr negru destinat pentru mantalele vizitiilor şi pentru manşoanele damelor. Guvernatorul Coasteĭ de aur a calculat că la 1892, s'aŭ exportat 175,000 de astfel de blane, carĭ reprezintă o valoare de peste 700,000 francĭ. De atuncĭ exportul a scăzut aşa în cât la 1897, abia a atins cifra de 80,000 fr., din cauză că s'aŭ împuţinat maimuţele de soiul acesta, vênătoarea lor fiind liberă.

Castelul Canossa.— Castelul di Carpinete (Italia), fosta fortăreaţă a contesei Matilda de Toscana, aliata Papeĭ Grigorie VII, care se ridică deasupra Canosseĭ, unde s'a pocăit împĕratul german Henric IV, după o uitare de atâtea secole, a devenit iarăşĭ de «actualitate». Pe când din Canossa maĭ există puţine ruine, castelul Carpinete are încă douĕ turnurĭ marĭ legate printr'un zid. Contele de Modena, fostul proprietar al castelului, a hotărît să restaureze castelul, dar a murit subit.

Moştenitoriĭ sĕĭ sunt însă oamenĭ practicĭ şi n'aŭ veleităţĭ istorice. La 25 Noembrie aceste ruine se vor vinde la licitaţie, începênd cu suma de 500 lire.

Impĕrăteasa Charlotta de Mexico.— Despre starea sănătăţiĭ nefericiteĭ soţiĭ a împĕratuluĭ Maximilian de Mexico, care de la incendiul castelului Terweren, trăeşte la castelul Bouchont, ziarele din străinătate vorbesc multe. Nu maĭ puţinĭ sunt aceia, carĭ pot vizita pe nenorocita împĕrăteasă, care se sperie foarte mult când vede persoane străine. Afară de servitorĭ, al căror număr este foarte restrâns, în castelul singuratic intră numaĭ medicul de alienaţĭ. Impĕrăteasa se află într'o bună situaţiune fizică. Ea s'a îngrăşat foarte mult, aşa în cât nu maĭ seamănă de loc cu frumoasa principesă, care s'a cununat la 1857 cu archiducele Maximilian de Austria.

Starea eĭ spirituală se agraveză din ce în ce maĭ mult, aşa în cât augusta bolnavă câte odată nu maĭ cunoaşte niciĭ pe ceĭ din jurul eĭ. Din când în când are şi momente lucide, în care nenorocita se ocupă cu muzica.

Regele Leopold II şi fratele sĕŭ contele de Flandra sunt foarte rar oaspeţiĭ castelului, de oare ce, după declaraţia medicilor, vizitele de bărbaţĭ pot agrava starea sănătăţiĭ nefericiteĭ împĕrătese.

Vacĭ în vagoane salon.—Cu ocazia călĕtorieĭ perecheĭ imperiale ruseştĭ în Germania, ceĭ maĭ ciudaţĭ pasagerĭ aĭ trenuluĭ imperial aŭ fost de sigur douĕ vacĭ, carĭ aŭ fost duse pentru scopul ca şi în cursul călĕtorieĭ să procure lapte celor treĭ micĭ principese. Unul dintre vagoanele trenuluĭ imperial a fost transformat într'un elegant grajd, pentru aceste douĕ furnisoare ale curţeĭ, carĭ aŭ sosit sănătoase la Potsdam. La fie-care staţiune se comanda telegrafic nutret, aşa în cât aŭ trăit bine în tot cursul călĕtorieĭ.

Măgarul cel mare din Schöneberg

In veacul trecut curtea din Berlin trimetea în fie-care an o cantitate de nutreţ preotuluĭ din Schöneberg. Iată cum s'a întêmplat aceasta: Pe la mijlocul veaculuĭ trecut trăia în Schöneberg un preot, tot atât de vestit pentru înălţimea sa, ca şi pentru răspunsurile spirituale, pe carĭ le da. Frideric cel mare, regele Prusieĭ, nutrea de mult dorinţa, să cunoască pe acest preot şi când într'o zi regele venea de la Potsdam, trecu şi prin Schöneberg. De odată el vĕzu pe preot preumblându-se cu paşĭ marĭ printre holde. Regele îĭ făcu semn să se apropie de trăsura regală.

— De ce nu mergĭ călare? întrebă regele.

— Majestate, răspunse preotul, parochia mea nu aduce atâta venit ca să îmĭ pot ţine un cal de călărie.

— Aşa, zise regele, dacă Mântuitorul nostru Isus Christos a călărit pe un măgar, de ce nu facĭ şi d-ta aşa?

Preotul arătă zîmbind picioarele sale lungĭ şi răspunse cu politeţă:

— Majestate, unde vor rĕmâne picioarele?

— Atuncĭ, esclamă regele, cumpără-ţĭ un măgar mare!

Măgarĭ marĭ eraŭ pe atuncĭ numiţĭ catârii, carĭ nu eraŭ permis să se afle de cât în grajdurile regale.

Repede decis, preotul răspunse:—Măgariĭ ceĭ marĭ, după cum M. V. ştiţĭ foarte bine, se află numaĭ la Curtea din Berlin.

Regele, vesel de acest răspuns, zise rîzênd:

— Aĭ dreptate, voĭ îngriji ca să ţĭ se trimită de la Berlin un măgar mare!

Preotul făcu un compliment adânc de mulţumire, şi apoĭ zise:

— Dar nutreţul, Majestate?!

— 'Ţĭ voĭ trimete şi nutreţ, esclamă regele şi trăsura porni în galop.

Frideric cel mare se ţinu de cuvênt, a trimes catîrul şi cât a trăit sosea la Schöneberg şi nutreţul.

Ştiri din străinătate

Un incendiu violent a prefăcut în cenuşe teatrul chinez din Canton. Cincizecĭ de oamenĭ aŭ perit în flacărĭ.

*
* *

Servitoarea Deutscher, dintr'o comună de lângă Lipsca (Germania) născênd un copil nelegitimĭ, 'a îngropat de viŭ într'o grămadă de nisip. Pruncuciga̧a a fost arestată.

*
* *

In ziua de 3 Noembre s'a făcut cu mare pompă în Damasc (Asia) instalarea părinteluĭ Meletie, ca patriarch al Antiochieĭ. Prin urmare, chestia patriarchuluĭ de acolo a fost pe deplin resolvată.

*
* *

Consilierul de curte, senatorul Sackrewsky, din Petersburg, a fost destituit din funcţiune, de oare-ce a colaborat la maĭ multe ziare din străinătate.

*
* *

Intr'o grădină din Zombor (Ungaria) un mĕr a înflorit a doua oară şi a dat roade. Multă lume aleargă acolo, ca să vadă acest fenomen rar al naturieĭ.

*
* *

Poliţia din Hamburg a arestat zilele trecute pe un băiat de 14 anĭ, din Nordhausen, care a fugit de la mama sa, furând suma de 800 de mărcĭ, pentru ca să meargă la Transvaal şi să se lupte contra englezilor. Băiatul era înarmat până în dinţĭ şi avea de gând să'şĭ cumpere şi un cal. Rĕsboinicul copil a fost trimis înapoĭ la mama sa.

CRONICA

Politicale şi nepoliticale

Ia să vedem ce maĭ e noŭ
Politiceşte pe la noĭ —
Şi'apoĭ cu schepsis să vedem
Şi d'ale noastre vechĭ nevoĭ...

Politicescul orizont
Din chiar senin s'a'ntunecat,
Că *Drapeliştiĭ* liberalĭ
Cu d nu Sturdza s'a'mpăcat...

Şi'acum unit, într'un mănuchiŭ
Intreg partidul liberal,
Pe celălalt partid, cel *alb*,
Se va sili să'l dea de mal...

De iarnă decĭ noĭ vom avea,—
Chiar începute de prezent, —
La lupte între *albĭ* şi *roşĭ*
Prin întrunirĭ şi parlament...

Şi'acum cu noĭ... Cum merge, haĭ?
Tot criză crâncenă mereŭ!...
Eĭ, ce să facem s'o'nghiţim,
C'aşa voit a D-zeŭ...

Şi'apoĭ, poftim, şi alt'acum
Veni şi frigul... nepoftit,
Şi dîrdîĭ rĕŭ de n'aĭ.. *palton*
Şi banĭ în pungă de.. *pilit*...

E eftin vinul şi e bun,
Ales d'acela... *turburel*,
Dar fără banĭ ce poţĭ să'ĭ facĭ,
Inghiţĭ la noduri după el...

Şi alta nouă?... *Nix pampuf*!...
E timpul trist, posomorît
Şi banĭ în pungă niciĭ *santim*
Ca să'ţĭ maĭ treacă de urît!

Nicodem

ARS PE RUG

Orăşelul St. Anne, situat aproape de Canton, Mississipi (America) a fost zilele trecute teatrul unuĭ autodafe (ardere pe rug) foarte îngrozitor, care ne aduce aminte de barbarismul evuluĭ de mijloc.

Negrul Joe Leflore a fost ars pe rug de o mulţime înfuriată şi alţĭ douĭ Negriĭ aŭ scăpat ca prin minune de aceiaşĭ soartă. Cu o zi maĭ înainte a perit în flacărĭ femeea Gambrel cu ceĭ patru copiĭ aĭ eĭ. Maĭ întêiŭ se credea că este vorba despre un accident nenorocit, dar în curênd se constată că familia a fost asasinată şi casa a fost incendiată. Cete din popor înfuriate cutreerară ţara, ca să pună mâna pe mizerabilul bandit şi fiind-că Negrul Leflore, care locuia în vecinătate, dispăruse fără urmă, toţĭ îl ţineaŭ de autor. Spre seară a fost prins. El mărturisi că a sĕvêrşit crima în unire cu alţĭ douĭ Negri, fraţiĭ Bob şi Andrew. Toate rugămintile sale de graţie aŭ fost zadarnice.

Se făcu un rug şi mulţimea privi fără milă arderea Negruluĭ Ceĭ douĭ fraţĭ aŭ scăpat cu fuga.

Ah, cum o ştiŭ

Ah, cum o ştiŭ de bine eŭ:
Când lacremĭ o să'ĭ vie,
Intêiŭ îĭ tremură mereŭ
Gropiţa din bărbie;

Se face rosă un bujor—
Cu dinţiĭ buza'şĭ strînge,
Işĭ cat'apoĭ un colţişor,
Dosit de toţĭ, şi plînge...

Dar n'apuc mâna să i-o prind,
Să'ĭ lunec la picioare
Şi ea şi sare n'ajus, zîmbind,
Cu ochiĭ plinĭ de soare...

Virgiliu N. Cisman

INFORMAŢIUNI

DUMINECĂ

◆ **A se citi în *Universul* politic, care a apărut astă-zi dimineaţă, Duminecă, 7 Noembrie informaţiuni importante şi ultimele depeşi relative la chestiunile zileĭ. *Universul* politic se vinde cu 5 bani în toată ţara.**

◆ Vineri s'a întrunit la primăria Capitaleĭ comisiunea însărcinată cu facerea proiectuluĭ de regulament privitor la instalarea meselor pe trotuare de către proprietariĭ de berăriĭ şi cafenele.

Comisiunea se compune din d-niĭ consilieri Demetrescu Mirea, Gr. Alexandrescu şi Podgoreanu.

◆ D. M. Rahtivan, directorul general al penitenciarelor, va asista azĭ Duminică la experienţele ce se vor face la penitenciarul Doftana, cu iluminatul electric.

◆ D. Ilie Cosac a fost ales al douilea ajutor de primar al oraşuluĭ Brăila.

◆ D-niĭ Costea Balş, inspector administrativ şi Donici, prefect de Bacăŭ, aŭ sosit în capitală în afaceri de serviciŭ.

◆ In şedinţa sa de Vineri seara, consiliul sanitar superior s'a ocupat cu acordarea dreptuluĭ de a practica farmacia în ţară d-luĭ Spiru Davidescu şi cu continuarea discuţiuneĭ asupra regulamentuluĭ droghieriilor.

◆ Din Tulcea se scrie că a sosit acolo Dorobanţul de bronz care va fi aşezat pe soclul din dreapta monumentuluĭ comemorativ al anexăreĭ Dobrogeĭ.

Sculptorul Bălăcescu se află acum în Tulcea şi lucrează la instalarea Dorobanţuluĭ.

In partea stângă a monumentuluĭ va fi aşezat un vultur turnat tot în bronz, lucrare care se află deja în execuţiune.

După cum se ştie, monumentul va fi inaugurat la primă-vară.

◆ Sesiunea ordinară a consiliuluĭ judeţuluĭ Vlaşca a fost prelungită cu încă cinci zile pentru a putea termina lucrările.

◆ Ministerul domeniilor a autorizat pe inginerul Lange a face explorări miniere în muntele Tăniga din comuna Morocenĭ, judeţul Dâmboviţa, şi în Balcănĭ-Merhecĭ din comuna Balaban, judeţul Tulcea.

◆ Tribunalul Ilfov îşĭ va pronunţa mâine Luni 8 Noembrie sentinţa în procesul cu alegerea de la societatea de asigurare «Unirea».

◆ In urma unuĭ ordin al d-luĭ C. Disescu, ministru al justiţieĭ, toţĭ procurorii generalĭ aĭ Curţilor de Apel aŭ început inspecţiunea tribunalelor şi a judecătoriilor din circompscripţiile respective.

Rezultatele acestor inspecţiunĭ vor fi raportate d-luĭ ministru al justiţieĭ.

◆ «Universul Literar» care va apare Dumineca viitoare, 14 Noembrie, va cuprinde pe lângă o materie interesantă, variată şi bogată, două prea frumoase ilustraţii colorate şi adecă «Generalul de divizie A. Berendeiŭ» şi «Un parlamentar englez la generalul boer Joubert».

◆ Ministerul de interne a primit demisiunea d luĭ G. Greculescu, ajutor de primar al oraşuluĭ Curtea-de-Argeş.

◆ Aŭ fost numiţĭ:

D. Nicolae V. Neicu, comisar poliţienesc în Sulina, judeţul Tulcea.

D. Ion Zoiade, sub-comisar în Ploieşti.

◆ Se ştie că într'unul din ultimele consiliĭ comunale, o comisiune compusă din d niĭ Filipescu, Marinescu şi dr. Georgescu, medicul şef al Capitaleĭ, a fost însărcinată cu studiarea serviciuluĭ copiilor găsiţĭ şi orfanĭ.

Această comisiune lucrează actualmente la organizarea serviciuluĭ.

In curênd se va dresa un raport în care vor fi prevăzute în mare parte modificările carĭ trebuesc aduse regulamentuluĭ existent.

Unul din punctele principale care va fi prevăzut în regulament, e cestiunea educaţieĭ ce trebueşte dată copiilor găsiţĭ şi orfanilor de la vêrsta de 14 anĭ înainte şi în special fetelor.

◆ Pe lângă articole despre cele maĭ nouĭ călătoriĭ şi descoperiri, «ziarul Călătoriilor» care va apare Marţi 9 Noembrie, va conţine un tabloŭ reprezintând trecerea pământuluĭ printre leonide, în zilele de 1, 2 şi 3 Noembrie, plus o gravură despre victimele Africeĭ.

Tabloul leonidelor a fost fixat după observaţiile făcute de astronomĭ în India, lângă Delhi.

◆ D. general Poenaru, şeful mareluĭ stat-major al armateĭ, după ce a inspectat şcoala militară din Iaşĭ, a plecat la Botoşanĭ spre a inspecta statul major al aceleĭ garnizoane.

◆ Printr'o circulară adresată directorilor şi dirigenţilor de şcoale primare, s'a luat dispoziţiune ca la recensamîntul care se face între 1—20 Decembrie să ia parte şi corpul didactic primar.

◆ Consiliul comunal al Capitaleĭ se va întruni în şedinţă publică Mercurĭ 10 Noembrie, la orele 4 d. a.

Această sedinţă va fi cea dîntîiŭ din sesiunea ordinară de Noembrie.

◆ In cursul săptămâneĭ aceşteia consiliul de miniştri va ţine maĭ multe şedinţe consecutive spre a se ocupa cu proiectele de legĭ şi cu lucrările pregătitoare deschidereĭ Camerilor.

DEPEŞI

— 5 Noembrie 1899 —

Kiel. — Discursul împăratuluĭ

Cu ocazia jurămîntuluĭ de fidelitate al recruţilor marineĭ, Împăratul a ţinut un discurs spunênd că Samoa aparţine acum Germanieĭ şi va rămâne germană cât timp va exista un imperiu german.

Roma. — Măsurĭ politice

«Camera deputaţilor». — D. Pelloux depune proiectul de lege asupra măsurilor politice şi cere ca să fie trimis în secţiĭ.

Lorenso Maques. — Bombardarea Ladysmithuluĭ

Ladysmith a fost bombardat la 14 şi 15 Noembre. Maĭ multe case aŭ fost incendiate.

Constantinopol.—Lupte între Armenĭ şi Turcĭ

Săptămîna trecută o bandă de Armenĭ ruşĭ de 120 de oamenĭ a trecut hotarul rus şi a ocupat o monăstire armenească la Dutak, în vilaetul Bitlis. Puţin maĭ târziŭ a avut loc o întâlnire cu trupele turceştĭ. Sunt vre-o 12 morţĭ saŭ răniţĭ din ambele părţi.

Doĭ armenĭ aŭ fost făcuţĭ prisonieri.

După cele din urmă ştirĭ Kurziĭ ar fi urmărit şi eĭ pe Armenĭ în urma svonuluĭ că fiul paşeĭ al Kurzilor ar fi căzut în luptă. Banda este acum împrăştiată şi refugiată aproape toată pe teritorul rus.

Paris. — Procesul complotuluĭ

Audienţa de la 5 Noembrie,

D. Fallières citeşte o hotărîre care respinge concluzia d-luĭ Guerin, care cerea aducerea pieselor doveditoare.

Preşedintele ascultă pe d. Godefoby, preşedintele junimeĭ regaliste. D. Godefroy afirmă că junimea regalistă n'a făptuit nicĭ un delict. Nu există nicĭ o alianţă între ligile regalistă, antisemită şi acea a patrioţilor. Cu toate acestea D. Godefroy încuraja pe amiciĭ sĕĭ. Intre liga patrioţilor şi cele-l'alte douĕ ligĭ era un punct de contact: patriotismul, iubirea armateĭ.

Se trece la interogatoriul conteluĭ de Sabran-Pontevès care declară că n'a strigat de cât trăiască armata! în diferitele manifestărĭ la carĭ a asistat.

D. Bourmont, declară că a părăsit politica la 1867, şi se miră că este inculpat într'un complot.

D. Deramel afirmă că n'a avut nicĭ un raport cu liga patrioţilor.

Audienţa se ridică.

Paris.—Inaugurarea unuĭ monument

Miniştriĭ întruniţĭ seara la Elyseŭ sub preşedenţia d-luĭ Loubet, s'aŭ ocupat de inaugurarea monumentuluĭ «triumful Revoluţieĭ» care va avea loc duminica viitoare.

D-niĭ miniştri Waldeck Rousseau, Leygues, Millerand şi Baudin vor însoţi pe d. Loubet. Consiliul de miniştri a hotărît să ceară luni la camera deputaţilor, de a începe discuţia budgetuluĭ, afacerilor străine şi acela al ministeruluĭ de interne.

Paris. — Amnestie

D. Waldeck Rousseau s'a dus la Luxemburg, să confereze cu comisiunea însărcinată cu amnistia. A cerut ca în amnistie să se coprinză afacerile conexe cu procesul Dreyfus, adică afacerea Zola, afacerea Henry şi afacerea Piquart. Un senator a cerut ca amnistia să coprinză şi afacerea complotuluĭ. D. Waldeck Rousseau a răspuns că momentul nu este oportun. Comisiunea a amânat hotărîrea eĭ asupra acestuĭ punct.

NOTA SATIRICA

Criticul. — Reprezentaţiunea d-tale cu *Othelo* a fost cu adevĕrat admirabilă. Aĭ fost sublim, maĭ ales în scena sufocăreĭ. Eraĭ de o furie sălbatică...

Artistul. — Succesul acesta 'mĭ-e uşor de căpĕtat, pentru că, în tot-d'auua, în scena aceasta, mĕ gândesc la soacră mea...

JOCURI

ŞARADĂ

de d-nu Euduvas din Azuga

Prima parte nu e la pom,
Dar e în pept la orĭ-ce om,
Cea d'a doua de-o cătaţĭ
In gramaticĭ o aflaţĭ.
Amêndouĕ de uniţĭ
Munţĭ în ţară o să găsiţĭ.

Orĭ-ce persoană care ne va trimite deslegarea exactă a acesteĭ şarade cel mult până la 14 Noembrie 1899 va participa prin tragere la sorţĭ la un frumos roman de un volum.

Deslegarea cuvêntuluĭ din *Universul Literar* No. 44 este:

B
L a
N a s
C a r a
N a l i m
L a r i s a
B a s a m a c

Aŭ deslegat:

Adjud: D-niĭ S. Abramovicĭ; Nathan Mendelsohn.

Bucureştĭ: D-niĭ Ilie I Sinaer; Costică Iarca; Jean D. Ioneanu.

Buzĕŭ: D-nul George Ionescu.

Craiova: D-nul Alexandru Buchholtz.

Focşanĭ: D-niĭ Sava I. Borcan; M. Antonescu.

Galaţĭ: D-nul M. C. Zerva.

Piteştĭ: D-şoara Elena Petrescu; D-nul Gogu Petrescu.

Premiul a fost câştigat prin tragere la sorţĭ de d-şoara Elena Petrescu din Piteştĭ.

HAZ

Stăpâna caseĭ prezintă invitaţilor pe un străin ilustru.

— D nu Epaminonda Cristianopulos.

— D-nul e grec? — întrebă un invitat.

— Da, sunt de la Atena.

— Scuză-mĕ, — zice Păcăleanu, — sunteţĭ grec antic saŭ modern?

Mechanica Sexualis

Unic în lumea întreagă pentru prima oară în România

Aceĭ carĭ se interesează de viitorul copiilor lor; aceĭ carĭ chiar nefiind atinşĭ de rĕul de care vom vorbi imediat vor însă să'şĭ explice şi să înlĕture multe nenorocirĭ, precum: sinuciderea unuĭ om tînĕr, divorţul, tristeţea, starea maladivă şi de nemulţumire a uneĭ tinere soţiĭ şi alte lucrurĭ ce pentru eĭ apar misterioase, să citească broşura care a apărut în editura noastră: *Mechanica Sexualis*.

Malachia, abuzurile sexuale precoce, o lipsă de conformaţiune a organelor iată atâtea cauze avînd de efect a face din om *neom* pe un tînĕr plin de viitor, a face *tinerĭ bĕtrânĭ* carĭ dacă aŭ nenorocirea de a se însura ajung inevitabil la o căsătorie stearpă, la o *căsătorie iud*, care conduce sigur la divorţ şi sinucidere.

Pentru o maĭ bună înţelegere dăm estrasul unuĭ articol apărut în importanta revistă medicală «La Revue medicale».

A fost rezervat *Mechaniceĭ Sexuale* de a brava defectele sexuale aproape nevindecabile până aci, printr'un mijloc extern, în scurt timp (o săptămînă, două), chiar la etate avansată. Nu se întrebuinţează nicĭ electricite, nicĭ apă, nicĭ masaj, ci mijloace *pur mechanice* şi *pneumatice*.

Suferinţa cea maĭ frequentă şi cea maĭ răspîndită este *scurtimea actuluĭ sexual*, ca cocoşiĭ. Acest gen de impotenţă este cauzat de slăbiciune iritantă. Acest rĕŭ este foarte frequent la tinerĭ oamenĭ carĭ se găsesc la începutuĭ cariereĭ sexuale aşa că tînĕrul, printr'o repetire deasă a acestor accidente póte fi împins la desperare. Apoĭ acest rĕŭ se întîlneşte la oamenĭ suferind de urmările malahieĭ (o inanie).

Actul sexual scurtat este generalmente însoţit de o puternică scădere a voluptăţeĭ (plăcere).

Pentru femee acest rĕŭ are de asemenea marĭ pericole. Am putut vedé în maĭ multe rînduriĭ apariţiunĭ nervoase şi histerice, am putut adesea constata schimbărĭ anatomice a părţilor genitale interioare, inflamaţiunea mitreĭ, scurgerĭ etc.

Am avut adesea ocaziune de a constata rezultate uimitoare, şi am ajuns la concluziunea că Mechanica Sexualis este indicată ca cel maĭ bun remediu cunoscut pentru a releva forţa sexuală în cazurile menţionate maĭ sus.

Consilierul Curţeĭ, Doctorul Baron von Kraft-Ebing, profesor la facultatea de medicină din Viena, şi alţĭ cinci medicĭ s'aŭ declarat, sub jurămînt, în favoarea acestuĭ noŭ tratament extern al *impotenţeĭ*, *al sterilităţeĭ* provenind de la bărbat, *al scurtimeĭ actuluĭ ete.*

«Acest mijloc este actualmente *cel maĭ bun* pentru *ameliorare* şi pentru *posibilitatea* potenţeĭ,» (Profesor Baron von Kraft-Ebing. Avis judiciar dat sub jurămînt). Şi să se noteze bine că el este cel maĭ mare specialist în materie.

Broşura *Mechanica Sexualis* explicativă a tratamentuluĭ, cu certificatele experţilor şi copiile a şase sentinţe a tribunalelor, precum şi cel maĭ bun mijloc de a împedica răspîndirea onanismuluĭ costă 2 leĭ. Persoanele care doresc a o primi în plic închis vor trimite 2 leĭ 30 banĭ în mărcĭ saŭ mandat poştal. Unic în lumea întreagă. Pentru prima oară în România. Discreţiune absolută.

Comenzile se vor adresa adm. ziaruluĭ «*Monitorul General*», Brăila.

2099

MICA PUBLICITATE

Petrol regal bidon leĭ 4, fada leĭ 16 adus la domiciliu. Adresa Biron-Central 948

Odaie mobilată de închiriat eftin Graţioasa 17, informaţiuni Lucaci 2. 985

Tipografie vinde cu banĭ şi ipotecă Ionescu Berzeĭ 115 994

Pianină rară ocaziune, leĭ 450, face pe puţin 1000 str. Progresul 2, lângă prăvălioara Berenştein 995

Limba germană curs accelerat. Căutase profesor saŭ profesoară germană de către un tînĕr strein, se cere apropierea Calea Rahoveĭ, ofertele M. D. Universul. 996

O trompetă piston de vînzare a se adresa la redacţia Universuluĭ sub A. B. 997

Norocul! trecutul, prezentul şi viitorul spune la orĭ-ce persoană tot ce vrea ştie, cu orĭ-ce Juben Măsuţă saŭ Cărţile. Madam Susana, Minotarului 70 999

Zoe Georgescu cărturăreasă cunoaşte leacuri, descântice, str. Buzeşti No. 35. 100

De vînzare biliard marmoră cu accesoriile. Obiecte cafenea, preţ convenabil Câmpineanu 16, Dionisie Nicolau. 1

Profesoară de piano (absolv. Consev Viena şi limba franceză, germană doreşte a ocupa orele înaintea prânzului într'o familie bună. Adresa R. S. Administraţia ziaruluĭ 2

Caut bune lucrătoare croitorie dame, strada Gieneni 2 (Teilor) 3

10 leĭ lunar învăţaţĭ franceza, germana orele 8—10 seara. Profesor, strada Semicerc 11 5

Se caută Domnişoare la Corsaje pentru dame, strada Scaune 58. 6

Frizer caut lucrător, adresa Al. Movileanu. Frizer laşi 8

„Tosa“ înlocueşte cu succes săpunul la spălatul rufelor. Mare economie de lemne şi muncă. Depozitul general pentru România, în Bucureşti str. Smârdani 35 (etajul I). Se trimite prospete la cerere. 10

Lecţie de piano după metoda conservatorului progres sigur, uşor, rapid, preţul moderat. Adresa: sub S. S. la administraţia «Universului».

Excelent nutreţ de vînzare 3 vagoane meĭ mărunţit amestecat cu mohor. Paraschivescu, Calea Victorieĭ 54.

Se caută uvrierĭ, uvriere, speciale pentru rochiĭ, confecţiuni, corsete, lingerie şi mode. Calea Victorieĭ 54, Paraschivescu.

Paul coafor de la Sf. Dumitru Tot în Str. Eneĭ 9, etajul I

Pentru vin pompă, maĭ, buloae, perfecte chilipir. Zece Mese 11 18

Caut post încasator avênd 2000 leĭ garanţie. Adresa la ziar sub C. Z. 15

Se vinde un strung mic Călăraşilor 167. 23

In Galaţi locul cu case din Str. Bunavestire No. 4, de vînzare. Ofertele N. Atanasiu, Bogdan Voevod No. 1 Bucureşti. 24

Sirius americane. Primus se vinde şi se repară, str. Doamnei 21. 21

Loc de vînzare 6 stânjenĭ faţa, lungine 25, str. Rahoveĭ 343. Inlesnire de plată, adresa str. Stelei No. 6, Alexandru Bercovici. 17

De închiriat 4 camere bucătărie. Bulevardul Bonaparte, alăturĭ palatu Sturza No. 17. 16

Leĭ 10, 15 şi 20 lunar curs de convers, franc. Metoda orig. sigură, pract. uşoară aprobată Prof Duployen. Pasaj Vilacros. 23

Se caută căsătoria unuĭ student evreŭ, care maĭ are un an doĭ de studiĭ, va fi astfel întreţinut în ţară saŭ în streinătate. Adresa Fermitler post restant. 30

Tipografia Maria Rădulescu, Atelierului 16, lucrează cu 10% sub orĭ ce-ofertă.

Chilipir pentru pantofarĭ maşină Singer bună stare. Str. Verde 36 25

Doĭ funcţionarĭ de bancă dispunênd de câte-va ore libere, caută o ocupaţiune: de preferit conducerea uneĭ comptabilităţĭ eventual corespondente comerciale. Adresa: R. D. post rest. cutia No. 214. 26

Brust cea maĭ plăcută mulţumire am simţit citind scrisoarea cu cuvintele eĭ dulci şi încântătoare. String mâna iubită. Vineri seara.

Moartea generalului englez Simon.—(Vezi explicaţia).